PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLII Nr. 9255 | Joi 31 august 1972 | 6 PAGINI — 30 BANI

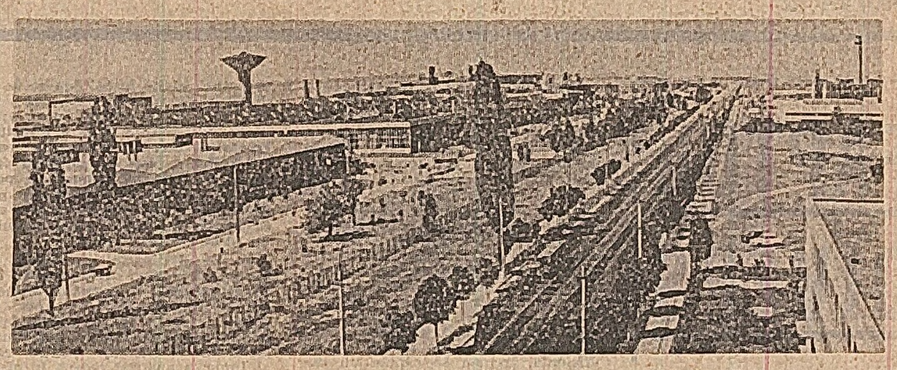

O imagine din zona industrială a cartierului Militari — Foto: Gh. Vințilă

1947 1972 — 30 Decembrie — ROMÂNIA

Întrecerea în cinstea celei de-a XXV-a aniversări a Republicii

DIRECȚII DE ACȚIUNE PENTRU ÎNDEPLINIREA CINCINALULUI ÎNAINTE DE TERMEN:

Creșterea susținută a productivității muncii

Ceea ce caracterizează marea întrecere socialistă din acest an este faptul că oamenii muncii din fabrici și uzine pun un accent deosebit pe adîncirea laturilor calitative ale activității economice, pe sporirea rolului factorilor intensivi, de eficiență, în dezvoltarea producției materiale, între care creșterea în ritm susținut a productivității muncii. Sînt astfel traduse în viață indicațiile tovarășului Nicolae Ceaușescu care, la recenta Conferință Națională a partidului, a subliniat din nou, cu tărie, necesitatea sporirii mai accentuate a productivității muncii, prin extinderea mecanizării și automatizării producției, aplicarea proceselor tehnologice moderne, întărirea disciplinei, asigurarea condițiilor ca fiecare lucrător să folosească în mod eficient întregul timp de lucru. Datele de care dispunem relevă că în multe întreprinderi, centrale și județe productivitatea muncii crește sistematic de la un trimestru la altul, că sporul producției globale industriale se obține — în proporție din ce în ce mai mare, peste limitele prevăzute în plan — pe seama amplificării forței productive a muncii, indicator a cărui creștere înregistrează ritmuri superioare.

În 7 luni din cel de-al doilea an al cincinalului planul la productivitatea muncii pe un salariat din industria republicană a fost realizat în proporție de 100,4 la sută, productivitatea muncii fiind mai mare cu 6,8 la sută față de aceeași perioadă din primul an al actualului cincinal. Toate ministerele economice au îndeplinit sarcina planificată în intervalul amintit la acest indicator, cu excepția Departamentului industriei alimentare. În profil teritorial, majoritatea județelor au realizat și chiar depășit planul productivității muncii — în restanță aflîndu-se județele Arad, Bacău, Constanța, Dîmbovița, Dolj, Galați, Olt, Teleorman, Tulcea și Vîlcea.

Acestea sînt — în general — principalele date care privesc modul de îndeplinire a sarcinii de creștere a productivității muncii în lunile ce au trecut din acest an. Date din care se desprinde concluzia că rezultatele pozitive înregistrate pot și trebuie să fie consolidate în lunile următoare, că rezervele de care dispune industria noastră în domeniul sporirii productivității muncii trebuie să fie mai intens valorificate în fiecare întreprindere, în fiecare centrală industrială, în scopul îndeplinirii și depășirii sarcinilor planificate la acest indicator pe anul în curs, care — așa cum a subliniat conducerea partidului — trebuie considerate minimale.

Succint, dar deosebit de sugestiv, iată ce arată unele calcule efectuate, cu ajutorul cifrelor statistice, în cîteva întreprinderi. La Fabrica de osii și boghiuri din Baia, în semestrul I, proporția de realizare a sarcinii de creștere a productivității muncii putea fi mult mai mare decît aceea de 91,5 la sută dacă se cîștigau pentru producție (și nu se troseau) cele 37 045 ore-om nelucrate datorită defecțiunilor în funcționarea unor instalații, cele 4 496 ore-om absențe nemotivate și alte 21 303 ore-om determinate de întreruperi în cadrul schimburilor. La Fabrica de frigidere din Găești (proporția de îndeplinire a planului productivității muncii în semestrul I: 87,1 la sută), între alte cauze, cele generate de unele defecțiuni în exploatarea utilajelor, folosirea necorespunzătoare a fondului de timp maxim disponibil au dus la pierderea a circa 35 000 ore-om bune de lucru. Și asemenea rezerve, la ora actuală ignorate, există și în cadrul Grupului industrial de chimie din Rîm. Vîlcea, Uzina de superfosfați și acid sulfuric Năvodari, fabrica „Reconstrucția" din Feldioara, C.E.T.L. din Focșani, al unor unități din industria ușoară.

Perpetuarea unor atari situații — cînd planul productivității muncii nu se îndeplinește integral, în timp ce rezervele producției sînt insuficient fructificate — nu mai poate fi admisă. Este imperios necesar ca în toate cazurile, la nivel de întreprindere, centrală și județ, să se asigure recuperarea grabnică a rămînerii în urmă la productivitatea muncii. Mai ales în unele centrale din industria ușoară, industria alimentară, din cadrul Ministerului Minelor, Petrolului și Geologiei, din industria chimică și din cadrul Ministerului Eco-

Petre NEDELCU

(Continuare în pag. a III-a)

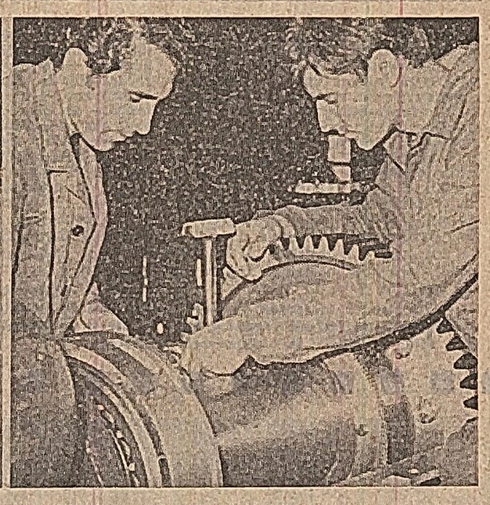

GIURGIU

2000 lei spor de randament la un lucrător

Continuînd cu succes întrecerea socialistă în cinstea celei de-a XXV-a aniversări a proclamării Republicii, colectivele din întreprinderile industriale ale municipiului Giurgiu au realizat, în timpul care a trecut din acest an, o producție marfă peste plan în valoare de 33 milioane lei. Față de sarcinile de plan, productivitatea muncii pe salariat în întreprinderile din industria republicană a sporit cu aproape 2 000 lei. Cele mai bune rezultate au fost obținute de întreprinderea de prefabricate din beton, fabrica de zahăr, întreprinderea de construcții industriale-agrozootehnice și cooperatia meșteșugărească.

ORADEA

Producție de alumină peste plan

La Uzina de alumină din Oradea, de la începutul anului și pînă în prezent, colectivul de aici a produs peste sarcina de plan aproape 1 600 tone alumină. Ing. Vasile Toma, secretarul comitetului de partid pe uzină, ne-a informat că depășirea planului de producție s-a realizat pe baza creșterii productivității muncii. Pînă la finele anului se vor da în plus față de plan 2 500 tone de alumină, cu 300 tone mai mult decît prevedea angajamentul asumat în acest an.

BACĂU

Suplimentar 1000 tone cauciuc sintetic

Chimiștii de pe Valea Trotușului au înscris pe graficul întrecerii cea de-a 1 000-a tonă de cauciuc sintetic realizată peste plan de la începutul anului și pînă acum. Ing. Eugen Bucin, șeful secției, ne-a spus că la obținerea acestui succes a contribuit, în primul rînd, creșterea în ritm susținut a productivității muncii. În al doilea rînd, succesul are la bază aplicarea unor măsuri tehnico-organizatorice judicioase, care au dus la îmbunătățirea calității monomerilor, depășirea parametrilor proiectați la instalația de polimerizare și scurtarea timpului afectat reviziilor și reparațiilor de la instalația de uscare a cauciucului sintetic.

SUCEAVA

Cu aceleași capacități, mai mult minereu

Desfășurînd larg întrecerea socialistă, colectivul Combinatului minier „Suceava" a realizat, față de sarcinile de plan la zi, o producție suplimentară în valoare de 37 milioane lei. Însemnatul spor de producție s-a obținut, în proporție de 71 la sută, prin creșterea productivității muncii. Depășirile de plan la metalele neferoase, cele 3 200 tone minereu de manган marfă, ca și cele peste 12 000 tone barită marfă livrată suplimentar economiei naționale sînt urmarea firească a utilizării mai judicioase a capacităților de producție.

Pînă în prezent, colectivul Uzinei de tractoare din Brașov a produs, în plus, față de sarcinile de plan inițiale, 1 250 tractoare. Cum? Prin creșterea forței productive a muncii. Doi din autorii acestui succes — lăcătușii-mecanici Gheorghe Dobre și Stănuleț Gheorghe (foto 1). Și alți doi fruntași ai productivității — lăcătușii-montori Andriana Ion și Marin Gherasim (foto 2), de la uzina „23 August" din Capitală. Zilnic, ei își depășesc norma de producție, în medie, cu 5—6 la sută.

POLICALIFICAREA

cerință a calificării lucrătorului în pas cu timpul

Există posibilități numeroase prin valorificarea cărora randamentul muncii poate spori substanțial și sistematic, corespunzător dotării tehnice superioare a unităților economice. Una din aceste posibilități o constituie ridicarea continuă a nivelului de calificare și, în acest context, policalificarea. Este adevărat, în unele ramuri — în industria chimică, în agricultură și industria alimentară, pentru a da doar cîteva exemple — s-au inițiat măsuri pentru îmbunătățirea nomenclatoarelor de pregătire, în sensul lărgirii profilului profesional al lucrătorilor. Totuși, în acest domeniu mai sînt multe de făcut. „Teoretic, spunem că în perspectivă omul trebuie să posede mai multe calificări pentru a putea trece ușor de la o muncă la alta, dar în practică acționăm invers: îl punem în situația de a nu putea executa decît o singură operație, de a deveni un instrument al procesului de producție, și nu factorul care să determine procesul de producție" — a arătat tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU la Conferința extraordinară a organizației de partid a municipiului București.

Policalificarea dă muncitorilor și tehnicienilor posibilitatea să efectueze lucrări calificate, în două sau mai multe meserii înrudite sau făcînd parte din aceeași familie, cu respectarea în toate cazurile a cerințelor privind calitatea și nivelul tehnic al operațiunilor efectuate. Totodată, policalificarea permite utilizarea mai eficientă, în cadrul formațiilor de lucru, a forței de muncă, organizarea în cadrul acordului global a echipelor de calificări complexe, adaptarea lor — din mers — la modificările survenite în profilul producției, utilizarea integrală, mai productivă, a fondului total de timp disponibil — respectiv, creșterea productivității muncii, îmbunătățirea calității produselor și, implicit, mărirea cîștigurilor realizate de lucrătorii unităților economice.

Policalificarea asigură **utilizarea completă, eficientă, a forței de muncă, mobilitate și rapiditate în efectuarea operațiunilor de profil diferit, evitarea transferării lucrării sau a piesei altui muncitor sau atelier.** Totodată, ea face posibil ca defecțiunile tehnice, stagnările, „golurile" de producție ș.a. să fie eliminate operativ chiar de muncitorii care servesc mașinile respective. Laminoriștii, reglorii, muncitorii de la liniile automatizate, cei de la bandă sau din meserii complexe, de pildă, dobîndesc — prin policalificare — noțiuni privind întregul flux tehnologic, și nu numai pentru o singură operațiune, așa cum se procedează în prezent, cînd calificarea se limitează la o operație sau un loc de muncă. El devin, deci, în măsură să acționeze operativ pentru remedierea defecțiunilor tehnice, asigurînd continuitatea procesului de producție. În plus, se creează posibilitatea ca, prin creșterea ponderii personalului direct productiv, să se reducă corespunzător personalul auxiliar în ansamblul lucrătorilor unei întreprinderi.

Păreri, sugestii și o pledoarie pentru grăbirea transformării unui consens de opinii în orientare practică

Se pune întrebarea: cum trebuie acționat pentru ca policalificarea să devină o activitate de masă, cu deplină eficiență? În primul rînd, ar fi indicat ca pregătirea profesională a muncitorilor din producție, calificați prin cursuri de scurtă durată, să fie completată în prealabil pînă la limitele superioare ale meseriei pe care o posedă. Concomitent, se poate aprecia că nomenclatoarele de meserii în care se pregătesc muncitorii calificați, elaborate pe baza indicatoarelor de calificare — parțial depășite — duc la îngustarea profilului de pregătire a muncitorilor și la limitarea posibilităților de perfecționare a pregătirii profesionale — îngreunînd, deci, activitatea de policalificare. Iată de ce, ținînd seama de necesitățile în perspectivă ale producției moderne, consider că ar fi mai util ca **nomenclatorul meseriilor în care se pregătesc muncitorii să prevadă meserii complete, de profile largi, care să permită absolvenților adaptarea din mers pentru realizarea operațiilor multiple și variate ce se ivesc în procesul activității productive.** În același timp, școala profesională sau ucenicia la locul de muncă ar trebui să asigure asimilarea de către elevi a unor noțiuni teoretice cu profile mult lărgite, care să constituie baza însușirii în producție a deprinderilor practice ale meseriei complexe, inclusiv ale meseriilor înrudite.

Consider, de aceea, că, în paralel cu profesionalizarea școlii generale, se

Gh. DUMITRESCU
din Comitetul de Stat al Planificării

(Continuare în pag. a IV-a)

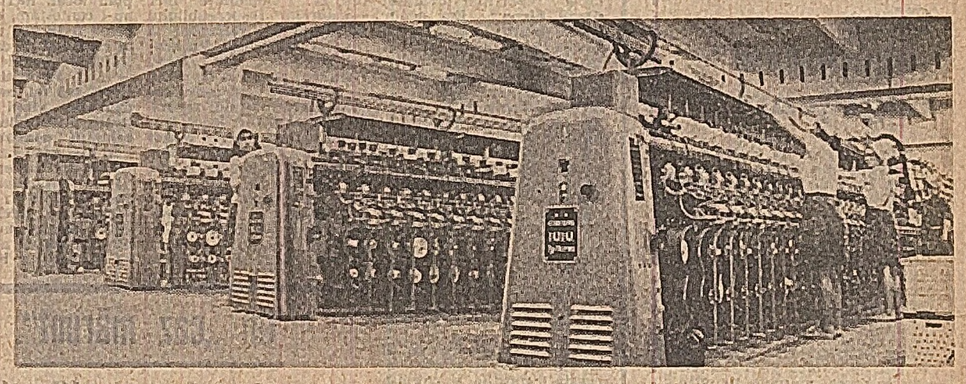

Tehnică modernă, hărnicie și pricepere — iată cîteva din atributele ce caracterizează Filatura de bumbac din Slobozia și colectivul său de muncă. **În fotografie:** sectorul mașini de bobinat

Cei 15 000 de pe Bulevardul Muncii

Între Barierа Vergului și uzinele „Republica" din Capitală sînt patru kilometri: Bulevardul Muncii. Locuiesc aici 15 000 de oameni — cam cît populația stabilă a Mangaliei.

Ce mutații au suferit aceste locuri în cei 23 de ani care au trecut de la eliberare? Dar oamenii? Am unul dintre termenii comparației — prezentul. Trecutul? Îl aflu dintr-o carte: *„...construcțiile din centru au necesitat crearea unor fabrici de cărămidă, lutul necesar scoțîndu-se de dincolo de Barieră. Terenul, rămas groapă, nu mai avea prea mare valoare și atunci această populație mizeră, venită de la sate, cumpăra locuri în aceste gropi, construindu-și acolo niște cocioabe de mai mare rușinea. Acolo găseai cele mai dezagreabile fenomene urbane, nu numai cele de degradare biologică și morală, ci și de abatere de la legile de convețuire socială. Componentă a centurii de mizerie a orașului, adevărată școală de delincvență".* (Din opusculul „Organizarea administrativ-teritorială" de H.H. Stahl).

Deși zgudituoare, imaginea rămîne vagă, generală: „niște cocioabe". Cercetînd particularul, îl pot afla și de la oameni. N-am să pot discuta cu toți. Un calcul sumar îmi arată că mi-ar trebui vreo doi ani. Și-apoi, acest trecut nici nu-l cunosc toți... Mulți sînt tineri, sau veniți după...

Aleg la întîmplare, cînci dintre cei care îl știu. Și aflu...

Am aflat cum arăta în 1944 „Vergul" și „Balta" și am înțeles de ce Simion Mehedinți credea că „mormîntul națiunilor sînt orașele".

August 1944 — Dotări urbane?

„Rețeaua de transport" — Un tractor „Hanomag" cu două remorci care te luau din Barieră și te tîrau printre cocioabe și prin gropi pînă în față, la „Malaxa".

„Rețeaua de apă" — Două cișmele: una pe strada Vîlșoara, iar alta pe „Elena Teodorescu". Cei „avuți" erau serviți la poartă de „nea Iancu-sacagiul...".

„Rețeaua comercială" — Firme: *„la Nae bruțarul", „la Ștefan măcelarul", „la Jenică birt", „la Aristide bufet", „la Frunzescu — restaurant volant — dăm și pe datorie".* În plus: vînzătorii de ceai, gogoși și cîrnați și telalii din fața uzinelor domnului Malaxa. În pauza de lucru puteai ieși la poartă și mînca unde doreai: pe iarbă ori în zloată — după anotimp.

„Rețeaua sanitară" — „Îți luai copiii în circă și plecai după (dacă aveai cu ce-l plăti) un doctor, în centru".

„Timpul liber" — „Ți-l petreceai după caz. Aveai de lucru? N-aveai timp liber. N-aveai de lucru? Pierdeai timpul ca să cauți. Duminica mai mergeam la horă, în groapă cam pe unde este acum patinoarul artificial. Acolo se organizau și „Moșii-". „Legea" — „Depinde unde te afli. În uzină, domnea legea patronului și a oamenilor lui. Afară își făceau de cap cei din banda lui Șolea, cuțitarul".

August 1972 — pe același număr de kilometri: asfalt, autobuze, tramvaie, o creșă, două grădinițe de copii, 3 școli generale, 2 grupuri școlare profesionale, licee de specialitate, liceu de cultură generală, 3 policlinici, 2 spitale, o casă de cultură, o librărie, 5 complexe comerciale, 5 000 apartamente, cel mai mare stadion al țării.

Mircea BUNEA

(Continuare în pag. a V-a)

Un articol despre alimentația publică ar putea să înceapă într-o mie de feluri. Noi am început cu un telefon. Am încercat într-o zi obișnuită de lucru să reținem o masă la un restaurant obișnuit. Deci...

— Alo!

— Restaurantul „Neptun" — ni se răspunde. Vreți să știți ce oferă la prînz localul nostru!? Să tiu în locul dv. nu mi-aș răci gura și nu mi-aș rupe pîngelele. Aș încerca în altă parte.

Omul era puțin supărat, era puțin plictisit. Parcă văzuse, pe ploaie, un meci de fotbal fără goluri. Totuși am insistat.

— Ca mîncare gătită, ne informă atunci, în silă, vocea de la celălalt capăt al firului, avem niște sarmale rămase mai de mult, iar ca răcituri — salam. Alo, alo, nu închideți! Avem și brînză...

Carevasăzică, sarmale rămase mai de mult, și salam, ca „răcituri". Ce-ar fi să invităm la o porție dublă de salam pe directorul Întreprinderii de alimentație publică locală? Ar fi păcat să scape ocazia! Două ore mai tîrziu pășeam împreună pragul localului cu pricina. Dar în loc să ne delecteze cu „delicatesele" pentru care îl invitasem, Mircea Enache, directorul, începe pe neștiute să ne plimbe în stînga și în dreapta cu un fel de „covor fermecat". Ne

Din nou despre meniurile restaurantelor

...Și dacă nu ne place ciorba de perișoare?

FOBIA LEGUMELOR, MANIA BĂUTURILOR ȘI LISTE DE BUCATE... VALABILE PE UN DECENIU

arată niște aplice cu care a dotat el „Neptunul" de cînd a fost schimbat din funcția de inspector comercial în cea de director la I.A.P.L. „Rahova". Ne arată mozaicul și tavanul, scaunele și mesele... „Ne plimbă"! Tocmai cînd era gata să ne așezăm la o masă și să zicem — salam — coincidență! — sună telefonul de la bar. O veste neplăcută: tov. director e chemat urgent (unde?) într-o problemă nu mai puțin urgentă (care?).

— La noi în cartier nu prea mănîncă lumea — filozofează responsabilul după plecarea precipitată a propriului șef.

— Ce să mănînce, salam? Oamenii nu-și pierd timpul umblînd după salam prin restaurante.

— Așa e — cade de acord fără convingere responsabilul. Noi vindem marfă de 10-12 mii de lei pe zi. Numai o mie, două provin însă din preparate culinare. Restul... Dar nu pentru că s-ar găsi numai salam. Să știți că uneori avem și ciorbă. Ei bine, oamenii noștri nu mănîncă nici ciorbă!

Firește, nu ne propusesem să intrăm în toate amănuntele „bucătăriei" întreprinderii de alimentație publică, dar ne-au atras cu deosebire atenția vorbele responsabilului: „La noi în cartier nu prea mănîncă lumea la restaurant. Nu mănîncă nici (chiar) ciorbă!" Cum o să vedem imediat, este un argument-stafie pus în circulație cu intenția de a scuza lipsa de efort, comoditatea dusă pînă la extrem a directorilor și șefilor de localuri, de a slăbi exigența organelor cu drept de control. Am tras această concluzie dintr-o analiză amănunțită a sortimentelor culinare pe care le pun în vînzare zilnic, de ani de zile, restaurantele și bodegile de cartier. Cum am procedat? Am umplut o servietă cu liste de bucate, unele noi, altele vechi de cinci-zece ani. Le-am studiat cu atenție. De necrezut. Cu extrem de mici deosebiri, sortimentul este același. Restaurantul „Potcoava" oferă de vreo 10 ani (!) ciorbă de perișoare și „răcituri", ca la „Neptun". Chiar cînd sînt 35 de grade la umbră, cînd piețele

Gheorghe GRAURE
George POPESCU

(Continuare în pag. a II-a)

În pagina a IV-a

JOCURILE OLIMPICE

MÜNCHEN 72

Ziua a IV-a

Corespondență telefonică de la trimisul nostru

FAPTUL DIVERS

Romanul în... ilustrate

Din iniţiativa muzeului de artă al oraşului şi cu concursul câtorva pasionaţi colecţionari, la Roman s-a deschis o expoziţie inedită: „Oraşul Roman văzut în ilustrate". Cuprinzînd numeroase vederi ale oraşului, unele datînd de la sfîrşitul secolului trecut şi din primii ani ai veacului nostru, exponatele... ilustrează elocvent transformările survenite în înfăţişarea bătrînului tîrg moldovean. Consemnînd iniţiativa, nu ne rămîne decît să-i felicităm pe organizatorii ei.

„Voiajorul" a fost prins

Relatam, la această rubrică („Scînteia" nr. 9241), despre dispariţia, în timpul unei revizii efectuate la restaurantul-cramă „Iaţomiţa" din Slobozia (soldate cu o lipsă în gestiune de 60 000 de lei) a şefului unităţii, Gabriel Constantinescu. Dîndu-şi seama că va fi descoperit, acesta plecase fără adresă, cu alţi 20 000 de lei pe care urma să-i depună la casierie. „Escapada" n-a durat însă decît 12 zile. După „o escală" în Bucureşti, G.C. se stabilise la altitudine, la cabana „Diham". Dovedindu-se însă şi el la... înălţime, lucrătorii de miliţie din oraşul Predeal au reuşit să-l identifice şi să-l reţrimită la Slobozia. Acum, revizia, începută cu cîteva săptămîni în urmă îşi va continua rapid cursul său firesc spre tribunal.

Centenar rădăuţean

La începutul acestui an şcolar, liceul „Eudoxiu Hurmuzachi" din Rădăuţi îşi sărbătoreşte centenarul. Evenimentul va fi întîmpinat prin cîteva realizări deosebite: dezvelirea unui bust al lui Eudoxiu Hurmuzachi (autor Marius Butunoiu) şi a unei plăci jubiliare, inaugurarea unei galerii de portrete ale celor mai de seamă personalităţi culturale rădăuţene, executate de pictori, foşti elevi ai liceului, interpretarea în primă audiţie a imnului liceului (muzica Liviu Rusu, versurile Dragoş Vicol), deschiderea unei expoziţii de artă plastică, publicarea unei monografii şi a unui pliant festiv, turnarea unei medalii şi a unei insigne jubiliare etc. O sesiune de comunicări ştiinţifice, excursii în împrejurimi, întîlniri de lucru ale foştilor elevi cu factori de conducere şi oameni ai muncii din oraş — prevăzute să aibă loc în săptămîna dintre 22—29 octombrie — o adunare festivă vor completa acest bogat program, la a cărui reuşită — nu ne îndoim — îşi vor aduce contribuţia atît foştii, cît şi actualii elevi şi profesori ai liceului. Noi, încă de pe acum, le dorim succes.

Cine „seamănă" neglijenţă

Întreprinderea de morărit şi panificaţie din Bacău a primit de la baza de recepţie Iveşti (Galaţi) un vagon de grîu. La descărcare s-a constatat că grîul conţinea un procent ridicat de impurităţi. Şi aceasta pentru că fusese încărcat într-un vagon necurăţat, în care se transportase ciment. Anunţată, baza de recepţie a trimis un delegat la faţa locului, care şi-a recunoscut vina. Şi cu astea, basta. Înapoiat acasă, delegatul a lăsat pe rampa gării din Bacău întreaga cantitate de grîu. Şi, bineînţeles că ploile şi intemperiile nu l-au cruţat. După două săptămîni de zile, grîul a încolţit, iar 114 saci au putrezit complet. Acum rămîne de văzut cine va culege „roadele" acestei neglijenţe.

Io, Vlad, dictez!

Mai cu seamă cînd trage la masă (şi acest lucru se întîmplă destul de des), Ion Vlad, gestionar la centrul de legume şi fructe intercooperatist nr. 15 din piaţa centrală a Cîmpinei, simte trezindu-se în el apucături... feudale. Nu vor clienţii să cumpere ardei piperniciţi, ci numai frumoşi, ca-n galantar? Gestionarul le dă pe loc replica: „Io, io sînt aici stăpîn! Io dictez şi nu mai vînd astăzi nimic!" Soseşte vreun camion cu marfă tocmai de la Zimnicea? Tot Vlad îi pune la punct: „Plecaţi de aici, că nu vă iau marfa decît mîine! Io dictez". După cum se vede, acest „gospodar" de sine stătător a toată unitatea C.L.F. nr. 15 din Cîmpina încă nu ştie nici de faptul că dumnealui este pus acolo să servească cumpărătorii, nici de... suzeranii săi (direcţia comercială a consiliului popular orăşenesc). Aşa stînd lucrurile, invităm forurile de resort să treacă mai des prin respectiva unitate şi să ia măsurile de rigoare.

Rubrică redactată de
Dumitru TIRCOB
Gheorghe DAVID
şi corespondenţii „Scînteii"

MUNCA ŞI GÎNDIREA COLECTIVĂ — *mai adînc înrădăcinate în activitatea organizaţiilor de partid!*

VIAŢA DE PARTID

Conferinţa Naţională a partidului a relevat, ca o sarcină de importanţă deosebită, înfăptuirea principiilor muncii şi conducerii colective în întreaga viaţă de partid, subliniind că munca colectivă presupune organizare, disciplină, nu discuţii interminabile şi vorbărie fără rost, implică o grijă permanentă pentru aplicarea fermă a hotărîrilor adoptate.

— Studiind documentele Conferinţei Naţionale a partidului — spunea maistrul **Ioan Mieşa**, membru al comitetului de partid al uzinei chimice „Azur" din Timişoara — comitetul nostru s-a gîndit să iniţieze o acţiune de ridicare a nivelului tehnic al producţiei. Dar ca aceasta să fie eficientă, trebuia să capete un caracter cu adevărat de masă. Nimănui să nu rămînă deoparte — nici inginerii, nici tehnicienii, maiştrii şi, mai cu seamă, muncitorii. Am stabilit atunci că prin comisia economică să consultăm nu numai inginerii şi economiştii, ci şi celelalte categorii de salariaţi cu privire la modalităţile şi căile prin care putem ridica nivelul tehnic al producţiei.

Gîndirea colectiv, acţiunea a cuprins tot colectivul: serviciul de cercetări a scurtat cu mult timpul de elaborare şi punere în experimentare a noilor produse şi tehnologii, astfel că la ora actuală nu fost definitivate toate produsele noi prevăzute a fi create pînă la sfîrşitul anului; din 39 de teme cu caracter tehnico-ştiinţific repartizate pentru studiu şi cercetare cadrelor inginereşti, 10 au şi fost rezolvate; colective cuprinzînd muncitori, maiştri şi ingineri au realizat, de asemenea, 13 inovaţii cu o eficienţă economică de circa 900 000 lei.

Cum veghează organizaţiile de partid ca principiul muncii colective să caracterizeze activitatea fiecărui organism de conducere? Iată, pornind de la experienţa de mai sus, subiectul anchetei noastre în cîteva organizaţii de partid din Timişoara:

La fabrica de încălţăminte „Banatul" stăm de vorbă cu **Teodor Meneşi**, muncitor cu vechi stagiu de serviciu, reprezentant al salariaţilor în comitetul oamenilor muncii.

— Eu aflu de problemele ce vor urmează a fi discutate în comitet atunci cînd semnez convocatorul pentru şedinţă. N-am fost consultat niciodată, în prealabil, spre a-mi spune părerea cu privire la hotărîrile care urmează să fie luate. Aşa că în şedinţă nu-mi rămîne decît... să votez ceea ce mi se supune spre aprobare. Înfăptuirea reală a principiului muncii colective presupune crearea condiţiilor ca toţi cei solicitaţi să-şi spună părerea să dispună de posibilităţi efective de a cunoaşte problemele, de a le aprofunda, de a veni cu puncte de vedere, încît consultarea să nu rămînă formală.

Pe de altă parte, conducerea colectivă presupune receptivitate faţă de propunerile şi sugestiile oamenilor. În practică, după cum am constatat, lucrurile nu se petrec întotdeauna aşa. Comitetul sindicatului de la fabrica de tricotaje pentru copii „1 Iunie" a analizat recent, în plenul său, contribuţia pe care acest organ poate şi trebuie să o aducă la acţiunea de calificare a cadrelor şi la realizarea de către toţi muncitorii a normelor de producţie. Tovarăşa Angela Niculescu, membră a comitetului, a propus cu acest prilej să se stabilească măsuri vizînd calificarea muncitorilor din sectorul finisaj, dată fiind responsabilitatea ce revine salariaţilor de aici faţă de calitatea produselor. O altă membră a comitetului, argumentînd că realizarea normelor depinde în mare măsură de spiritul de disciplină în muncă, a cerut ca planul de măsuri să prevadă obiective concrete, specifice activităţii sindicatului în această direcţie. La vot însă a fost supus proiectul iniţial, fără a fi incluse şi propunerile amintite.

— Socotesc că atragerea tuturor membrilor aleşi într-un comitet, ca şi a altor tovarăşi la elaborarea unei hotărîri şi apoi la îndeplinirea ei constituie una din formele de activizare politică a maselor, de creştere a responsabilităţii lor faţă de îndeplinirea sarcinilor ce revin fiecăruia dintre noi şi întregului colectiv — este de părere tovarăşa **Elena Daneş**, membră a comitetului Comitetul sindicatului nostru a făcut doar un lucru pe jumătate.

Principiul muncii şi al conducerii colective — obligatoriu în viaţa şi activitatea organelor şi organizaţiilor de partid — este adesea neglijat, uneori chiar eludat în activitatea unor organizaţii de bază. În secţia mecanică a Uzinei de reparaţii auto Timişoara, deşi s-a dezbătut o problemă deosebit de importantă — folosirea capacităţii maşinilor şi instalaţiilor — respectiva adunare de partid s-a încheiat totuşi fără vreun plan de măsuri, fără o hotărîre, ci doar cu nişte recomandări ale secretarului organizaţiei de bază. La o altă adunare — care a analizat calitatea reparaţiilor la motoarele pentru autocamioane — a fost supus spre aprobare un plan de măsuri incomplet, abstract, fără referiri la aspectele esenţiale; de altfel acest plan nici n-a fost înfăptuit. Fără îndoială, dacă ar fi existat o solicitare reală, activă, a tuturor, probabil că nici nu s-ar fi ajuns la elaborarea unui asemenea plan sau, dacă admitem, prin absurd, că ar fi fost prezentat aşa, el n-ar fi fost adoptat. Este încă un exemplu care arată că nefolosirea muncii colective privează de valorile experienţei înaintate şi, în acelaşi timp, duce la pasivitate.

Tovarăşul **Ion Daneş**, secretar al Comitetului municipal de partid Timişoara, cu care am discutat despre aceste aspecte, ne-a informat, între altele, că, punînd în aplicare indicaţiile Conferinţei Naţionale a partidului, care au subliniat necesitatea perfecţionării în continuare a democraţiei de partid a celei economice, comitetul municipal a întreprins un studiu privind modul în care organele de partid aplică, în propria activitate, principiul muncii colective, cum acţionează ca acesta să se aplice la toate eşaloanele. Colectivele care efectuează studiul dau un ajutor direct şi concret organizaţiilor de partid, de tineret şi sindicale, comitetelor şi consiliilor oamenilor muncii. În acelaşi timp, recent a fost dezbătut şi la nivelul comitetului municipal modul în care se aplică în viaţă principiul muncii colective, stabilindu-se măsuri care să ducă la încetăţenirea în toate organele şi organizaţiile de partid a unui stil de lucru bazat pe munca colectivă. Vor fi iniţiate, de asemenea, schimburi de experienţă între unele birouri ale organizaţiilor de bază din oraş pe teme privind probleme ale vieţii de partid, ale activităţii economice şi sociale, înfăptuirea propunerilor oamenilor muncii etc. — toate menite să ducă la perfecţionarea stilului şi metodelor de muncă ale organizaţiilor de partid.

Ancheta noastră a evidenţiat, aşa cum s-a văzut, o dată cu unele rezultate pozitive privind aplicarea în practică a principiului muncii colective, şi o serie de neajunsuri existente în activitatea unor organe şi organizaţii de partid din municipiul Timişoara. Pentru ca acest principiu să se statornicească pretutindeni la temelia muncii de partid, să-şi dovedească marea sa capacitate de dinamizare a gîndirii şi acţiunii colective se simte nevoia organizării şi exercitării unui permanent şi exigent control din partea comitetului municipal de partid, ceea ce va determina neîndoielnic creşterea eficienţei activităţii de partid în toate unităţile economice şi sociale ale oraşului.

Cezar IOANA
corespondentul „Scînteii"

Profiluri arhitectonice noi în străvechea cetate de scaun Tîrgovişte

Foto: S. Cristian

CURIER JURIDIC

Răspunderea pentru pagube produse în gestiune

Cu cîtva timp în urmă, răspunzînd la întrebările mai multor cititori care solicitau lămuriri cu privire la aplicarea Legii nr. 22/1969, ne-am referit la prevederile acestei legi referitoare la constituirea de garanţii cu ocazia angajării gestionarilor. În continuare, răspundem cititorilor B. Ştefan, din comuna Moloşeni, judeţul Bacău, Gheorghe Albon, din Piatra Neamţ, Radu Niculescu, din Bacău, ş.a., care doresc să cunoască prevederile legale referitoare la răspunderea gestionarului sau a unei alte persoane pentru pagube produse în gestiune.

Mergînd pe linia apărării depline a avutului obştesc, legiuitorul a stabilit ca, alături de gestionar, sau independent de acesta, să răspundă pentru pagube în gestiuni şi alte categorii de angajaţi. De remarcat că Legea nr. 22/1969 nu vorbeşte de angajaţi cu funcţii de conducere, ci de angajaţi care nesocotesc îndatoririle sale de serviciu. Această dispoziţie nouă vine să întărească răspunderea materială, lărgind sfera angajaţilor a căror activitate este legată de gestionarea şi administrarea bunurilor materiale. Iată, pe scurt, situaţiile în care operează răspunderea materială:

● **Gestionarul are o răspundere integrală şi personală** în cazurile în care: este gestionar unic şi nu se fac vinovaţi şi alţi angajaţi de producerea pagubei; a fost numit cu îndeplinirea tuturor formelor impuse de lege şi a fost constituită garanţia; atribuţiile sale au fost îndeplinite de un delegat numit de el sau de o comisie şi nu se poate constata că paguba s-a produs în absenţa sa; nu solicită asistenţă tehnică de specialitate pentru verificarea calitativă a bunurilor; au fost luate toate măsurile de către conducerea unităţii pentru păstrarea în bune condiţii a bunurilor.

● **Salariatul investit cu anumite competenţe are răspundere integrală şi personală** — dacă nesocoteşte atribuţiile sale de serviciu — prin aceea că: nu a asigurat gestionarului, în cazurile prevăzute de lege, asistenţă tehnică de specialitate atunci cînd acesta a solicitat-o; nu a luat măsurile necesare pentru păstrarea bunurilor în condiţii corespunzătoare; a dat gestionarului dispoziţii greşite sau contrare legii.

Subliniem faptul că în aceste cazuri răspunderea angajaţilor — alţii decît gestionarul — este nu numai integrală, ci şi personală, în sensul că gestionarii sînt exoneraţi de orice răspundere dacă în sarcina lor nu se poate reţine o vinovăţie de altă natură. Evident, între fapta reţinută în sarcina angajatului şi producerea prejudiciului trebuie să fie stabilită o legătură cauzală.

● **Conducătorul organizaţiei socialiste sau oricare alt angajat are o răspundere solidară cu gestionarul** în cazul în care: angajează, trece sau menţine, în funcţie de gestionar, o persoană care nu îndeplineşte condiţiile pentru ocuparea unei asemenea funcţii; nu a luat măsurile necesare pentru constituirea garanţiei (în acest caz, răspunderea este limitată la plafonul garanţiei neconstituite).

Răspunde în subsidiar, în limita valorii pagubei rămase neacoperite de autorul ei direct, salariatul vinovat de: angajarea, trecerea unei persoane într-o funcţie de gestionar ori în subordinea unui gestionar fără avizul acestuia sau a colectivului de gestionari (cînd gestiunea este încredinţată mai multor persoane); neluarea sau luarea cu întîrziere a măsurilor necesare pentru înlocuirea gestionarului sau a angajaţilor aflaţi în subordinea acestuia, în cazurile în care a fost încunoştinţat în scris şi motivat că nu-şi îndeplinesc atribuţiile în mod corespunzător; neluarea la timp a măsurilor pentru stabilirea şi acoperirea pagubelor în gestiune; neefectuarea inventarierilor la termenele şi în condiţiile legii, dacă prin aceasta a contribuit la cauzarea pagubei; nerespectarea oricărei alte îndatoriri de serviciu, dacă fără încălcarea acesteia paguba s-ar fi putut evita.

Precizăm, în încheiere, că, în cazul în care prejudiciul a fost produs de un gestionar împreună cu alţi angajaţi, fără ca să se poată stabili gradul de participare a fiecăruia, cota parte imputabilă va fi determinată proporţional cu cîştigul mediu al celor în cauză pe ultimele trei luni. Dacă însă paguba s-a produs într-o gestiune în care manipularea bunurilor se face în colectiv de mai mulţi angajaţi sau în schimburi succesive, fără predare de gestiune între schimburi, cotele imputabile se determină în funcţie de cîştigul mediu pe ultimele trei luni şi proporţional cu timpul lucrat de fiecare de la ultima inventariere. De regulă, cîştigul mediu ce se ia în calcul este salariul tarifar net la data constatării pagubei. Pentru cei ce nu mai sînt angajaţi se va lua ca punct de pornire ultima lună de serviciu. Se înţelege că, în scopul despăgubirii organizaţiilor socialiste, se vor lua măsuri de asigurare şi urmărire asupra oricăror bunuri aparţinînd gestionarului sau salariatului care poartă răspunderea materială în condiţiile Legii nr. 22/1969.

Alexandru BOGHIU

Răspuns la întrebările cititorilor

PROGRAMUL UNITĂŢILOR COMERCIALE LA TÎRGUL DE MOSTRE

Tîrgul de mostre de bunuri de consum de la Complexul expoziţional din Piaţa Scînteii se va închide la 31 august ora 19. Unităţile comerciale din incinta tîrgului vor continua să funcţioneze pînă la data de 3 septembrie inclusiv, dată pînă la care se vor vinde şi autoturisme „Dacia 1 300".

Un „caz mărunt", cu destule semnificaţii... FAŢĂ ÎN FAŢĂ FAVORITISMUL ŞI LEGEA

— A, în legătură cu anularea repartiţiei tovarăşei Grasu Elena? Dar acum fata e încadrată în serviciu. Lucrează la I.C.I.L. şi nu mai are nici o pretenţie. Chestiunea este rezolvată...

Interlocutorul nostru — **Dumitru Iacob**, de la punctul de recrutare-plasare a forţelor de muncă din oraşul Zimnicea — se miră că ne mai interesăm de această problemă. Dumneaului, în calitatea pe care o are, o socoteşte rezolvată, închisă, la fel ca un dosar şnurult şi trimis la arhivă. Mai mult, este de părere că nu are nici o vină pentru cele întîmplate, întrucît n-a făcut altceva decît să execute dispoziţiile ce i-au fost date.

Înainte de a vedea în ce constă şi cui aparţine această dispoziţie, o succintă punere în temă: în august anul trecut, Elena Grasu, absolventă a liceului din Zimnicea, s-a adresat printr-o cerere punctului de recrutare din localitate în vederea încadrării în serviciu. Devenind vacant un post la filiala locală a Băncii Naţionale, cererea petiţionarei părea să întrunească condiţii preliminare pentru o rezolvare favorabilă. La 1 noiembrie 1971, Elena Grasu primea de la D. Iacob repartiţia pe postul respectiv. S-a şi prezentat imediat în serviciu, a venit a doua zi dimineaţa la program, dar... nu i-a fost dat să lucreze prea mult. Cîteva ceasuri doar!

„Deşi am lucrat sub supravegherea tovarăşului director al băncii şi a casierei şefe şi dînşii păreau mulţumiţi de mine — scrie E.G. într-o scrisoare adresată redacţiei noastre — am fost rechemată la punctul de recrutare şi mi s-a retras repartiţia. Am aflat că s-a emis o nouă repartiţie, pe acelaşi post, altei solicitante, care, după două zile, părîndu-i-se greu, a renunţat. Mă aşteptam să fiu chemată din nou şi să mi se redea repartiţia. Dar n-a fost aşa. După un concurs formal, aminat de pe o zi pe alta, tot fără slujbă am rămas. Alcineva a obţinut şi de data aceasta repartiţia".

În privinţa celor sesizate, răspunsul Comitetului judeţean Teleorman al P.C.R. — căruia i-a fost trimisă spre rezolvare scrisoarea respectivă — este concludent. Cităm: „Banca Naţională, filiala Zimnicea, la 1 noiembrie 1971 s-a adresat responsabilului punctului de recrutare a forţelor de muncă din oraşul Zimnicea, tov. Iacob Dumitru, pentru a da ordin de repartiţie unui cadru corespunzător postului vacant. În aceeaşi zi tov. Iacob Dumitru a repartizat în postul vacant pe Grasu Elena, dar pe data de 3 noiembrie 1971 (la distanţă de numai trei zile) tov. Iacob Dumitru a fost chemat de tov. Petrovici Mihai, preşedintele Comitetului executiv al Consiliului popular Zimnicea, care i-a dat dispoziţia (ilegală! — n.n.) să anuleze repartiţia lui Grasu Elena şi să dea o nouă repartiţie lui Pîrvu Elena, ceea ce tov. Iacob Dumitru a şi executat. În situaţia creată prin aceea că pe acelaşi post erau două repartiţii, din dispoziţia tov. Petrovici Mihai s-a organizat un concurs pentru ocuparea postului, la sediul Băncii de Stat, filiala Zimnicea, fără temei legal (subl. n.a.), deoarece postul de numărător de bani nu cere aceste condiţii de angajare..."

Ne aflăm, evident, în faţa unui act de favoritism. Dar nu asupra lui stăruim aici, nici asupra motivelor care au făcut să se anuleze o repartiţie în favoarea altcuia (ni s-a „argumentat", printre altele, că tatăl lui Pîrvu Elena, solicitanta favorizată, ar fi „un om cu merite" pe plan local, lucru pe care nu-l contestăm, dar care nu poate fi în nici un caz luat în consideraţie ca argument serios în astfel de situaţii — n.n.). Favoritismul, „motivat" sau nu, este la fel de dăunător vieţii sociale şi străin principiilor eticii şi echităţii noastre socialiste.

Şi mai grav este însă faptul că doi oameni cu funcţii de răspundere — unul ales de obşte în fruntea ei, celălalt cu sarcini şi obligaţii precise în compartimentul său de activitate — au încălcat cu bună ştiinţă legea. Primul dă o dispoziţie în vădită contradicţie cu legea, cel de-al doilea o execută orbeşte, fără să schiţeze măcar refuzul, fără să se împotrivească unei asemenea măsuri arbitrare, fără să protesteze împotriva încălcării legalităţii, aşa cum era dator prin însăşi funcţia lui. Iată de ce cazul în discuţie, cu tot caracterul său circumscris, este de natură să-şi situeze consecinţele într-o zonă de mult mai gravă rezonanţă. Se ştie doar şi documentele de partid au precizat cît se poate de clar, că nici o dispoziţie, indiferent din partea cui ar veni, nu se poate abate nici cu un milimetru de la litera şi spiritul legii. „Toţi comuniştii, indiferent de poziţia pe care o ocupă în societate, sînt obligaţi să respecte şi să aplice legile ţării, să acţioneze în spiritul legalităţii socialiste, să nu permită nimănui nesocotirea sau încălcarea legii", se spune în proiectul de Norme ale vieţii şi muncii comuniştilor, ale eticii şi echităţii socialiste. Totodată, acelaşi document de înaltă valoare subliniază datoria tuturor comuniştilor de a acţiona cu toată fermitatea pentru a împiedica manifestarea abuzului de putere, traficul de influenţă.

Fireşte, vina primarului Mihai Petrovici de a fi dat o dispoziţie contrară legii este indiscutabilă: nu poate fi decît regretabil faptul că cele petrecute nu ca sorginte o măsură ilegală a unui activist, a cărui veche experienţă în munci de conducere ar fi putut să constituie o premisă pentru a preîntîmpina de la bun început posibilitatea unei astfel de greşeli. Aceasta dovedeşte, o dată mai mult, că exigenţa, spiritul de răspundere, autocontrolul, fermitatea în aplicarea şi respectarea legii nu trebuie slăbite nici o clipă.

Dar pe temeiul cărui principiu, cărei norme de viaţă a acceptat D. Iacob fără să cricnească aplicarea acestei dispoziţii ilegale? Oare şi-a imaginat că, sub paravanul autorităţii celui ce a dat indicaţia amintită, va putea să-şi ascundă propria vină? Nimeni şi nimic nu ne scuteşte de răspunderea de a respecta cu strictele legea, nici o indicaţie de la un for superior nu poate subsitui o lege sau o măsură cu caracter legal! Desigur, sîntem obligaţi să îndeplinim întocmai dispoziţiile organelor ierarhic superioare, dar cu o singură condiţie: aceasta să fie conformă legii.

În această lumină surprinde şi poziţia Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Teleorman, care l-a absolvit de răspundere pe Dumitru Iacob, anulîndu-i sancţiunea pe care i-o aplicase pe bună dreptate forul tutelar — direcţia judeţeană pentru probleme de muncă şi ocrotiri sociale. Aşa se face că la Zimnicea, chestiunea a ajuns să fie socotită „închisă" şi proporţiile ei adevărate să nu fie nici pînă astăzi cu adevărat înţelese.

Dinu POPESCU

...Şi dacă nu ne place ciorba de perişoare?

(Urmare din pag. I)

sînt pline de legume, localul — lovit parcă grav de „anchiloză birocratică" dă pe la mese tot ce ştie el: tocană grasă de porc. Dacă omul refuză „sortimentul" pe care l-a tot „gustat" de zece ani încoace, şeful localului trage imediat o concluzie strîmbă. Zice: „Vedeţi, noi oferim mîncare gătită, dar nu se vinde". Uimit, cheamă şi pe director, să-i arate fenomenul, cheamă merceologi, cheamă inspectorii comerciali, şi la toţi le arată, pe toţi îi convinge. Apoi constatarea pluteşte spre Direcţia comercială a Capitalei, năvăleşte, în ultimă instanţă, prin birourile direcţiei de specialitate a Ministerului Comerţului.

Demonstraţia cu tocana cea grasă şi cu sarmaua cea rămasă mai de mult prin galantarele frigorifice ale alimentaţiei publice ne-a fost prezentată şi nouă sub formă de noutate (acrită) la restaurantul „Infrăţirea". În ziua aceea, ca deobicei, localul oferea pe întrecute ciorbă de perişoare şi bucăţi de carne înotînd în bale de grăsime (tocăniţă haiducească, de!)

— Vedeţi că nu se vinde? — jubilă responsabilul, privindu-ne în albul ochilor. Abia dacă se consumă 5-10 farfurii pe zi. Dacă! Păi ce n-aş face eu dacă s-ar vinde mai mult!

— Ce-ai face?

— Aş pune bucătarul să gătească... 20 de porţii!

Exact cum apreciam mai înainte: anchiloză gravă. Oamenii aceştia, plătiţi special să răspundă de destinele alimentaţiei publice, văd bine că mîncărurile oferite de ei nu merg, nu mai merg, dar rămîn neclintiţi pe poziţie. Cît de adînci sînt încă rădăcinile acestei practici rudimentare aveam să ne convingem tot la „Infrăţirea". Ne-am aşezat într-o zi la o masă.

— Cremă de legume — cerem noi privind indiferent la forfota sălii.

Trompă de elefant, brînză de iepure să fi cerut şi tot nu produceam o impresie mai puternică. La auzul comenzii am avut impresia că cheinerului i s-a tăiat respiraţia.

— Ştiţi, noi... legume... supe, nu prea... Noi mai ales...

Tocana grasă în sos de grăsime! Asta voia, să spună. Conform programului bătut în cuie de directorii şi şefii localurilor de alimentaţie publică.

Totuşi, practic, cum apar şi rezistă asemenea sărăcăcioase şabloane culinare? Am urmărit într-o dimineaţă aprovizionarea localurilor de cartier. Toţi responsabilii dau fuga dinde-dimineaţă la magazia centrală de alimente a I.A.P.L. Acolo cer cu toţii, aproape în cor, carne, carne şi semipreparate din carne. Nimic de zis. Alimentaţia publică are nevoie de acest aliment. Şi în paranteză fiind spus, produsul respectiv n-a lipsit şi nu lipseşte din restaurante. Nedumerirea începe însă la bucătăriile restaurantelor. În loc ca din carnea procurată să se realizeze sute de feluri, sute de combinaţii cu legume, responsabilii aleg calea cea mai uşoară, cea mai simplă (şi poate, pentru unii, cea mai „rentabilă"): prepară pînă la obsesie perişoare. Perişoare şi ciorbă de carne, tocană şi iar tocană!

Socotim inutil să mai continuăm cu exemplificările. Dar, o observaţie se desprinde de la sine: înclinaţia spre trai uşor, „fără probleme" a directorilor şi şefilor de localuri are o rezultantă diametral opusă scopului alimentaţiei publice, în ansamblul ei. În perimetrul întreprinderilor pomenite de noi şi, mai ales, în unele localuri subordonate lor, rolul acestui sector nu mai este de alimentaţie. Unităţile respective s-au transformat în centre de distribuţie a băuturilor spirtoase. Dovadă: la localurile vizitate de noi, raportul între mîncare şi băuturile vîndute este de 10:1 în favoarea băuturilor.

Te şi întrebi: 1) Nu are cine redresa acest raport odată pentru totdeauna, lipsesc controlorii, îndrumătorii? Nu, în nici un caz. Localurile de consum public sînt controlate în primul rînd de proprii lor responsabili, de merceologii I.A.P.L., de inspectorii comerciali, de directorii I.A.P.L., de personalul T.A.P.L., de direcţia de specialitate a municipiului, de organele de control ale ministerului de resort.

Atunci se naşte o altă întrebare: 2) Pot reuşi toţi aceşti responsabili cu alimentaţia publică să împingă lucrurile din punctul mort în care se află, să pregătească pentru public localuri de alimentaţie publică apreciate? Da, au dovedit că pot. Am putea oferi zeci de exemple. Ne oprim însă la cîteva. Restaurantul „Minion", de pildă, a reuşit — printr-o diversificare a produselor culinare, rar întîlnită în Capitală şi în ţară — să schimbe total raportul între vînzarea produselor de bucătărie şi băuturi. Mai exact, aici bilanţul încasărilor este de 9 la 1 în favoarea mîncărurilor; la „Bumbeşti", raportul este de 6-7 la 1; la „Mioriţa" (I.A.P.L. „Izvorul Rece") de 5-6 la 1 ş.a.m.d.

O scurtă recapitulare: dacă există suficiente organisme comerciale de control şi îndrumare, dacă în acelaşi timp există suficiente localuri cu experienţă şi renume, care s-au desprins de mult din anonimat, ce-ar mai lipsi pentru atragerea spre „centru" a tuturor restaurantelor de cartier? Fireşte sînt mai multe posibilităţi. În primul rînd dinamizarea factorilor de conducere şi control. În acelaşi timp poate ar fi necesar să li se reamintească directorilor, merceologilor, şefilor de localuri aflate încă în „cartierele mărginaşe" ale comerţului că alimentaţia publică n-a fost organizată special pentru a oferi unora sau altora posturi şi salarii (şi am mai zice noi posibilităţi de clubuc); alimentaţia publică a fost organizată pentru public, iar directorii, merceologii, şefii localurilor sînt la dispoziţia publicului. Se mai pune o întrebare: cum poţi stă cît mai bine, mai eficient la dispoziţia publicului? Dacă pe unii forţele proprii nu-i pot ajuta să dea răspunsul cuvenit, n-ar fi rău să-l găsească făcînd practică în orele libere, la restaurantele unde nu lipseşte experienţa căutată.

Rabatul la randament pentru schimburile II și III o practică antieconomică

Ce cauze îl generează ?

- **Formalismul în inițierea și organizarea acestor schimburi;**
- **Lipsa de grijă pentru a asigura condiții normale de lucru**

Generalizarea schimbului II și extinderea schimbului III au un scop bine determinat — și anume : printr-o **bună organizare a producției și a muncii, încărcarea deplină a mașinilor, aprovizionarea ritmică și judicioasă a locurilor de muncă, forța de muncă, timpul de lucru, toate capacitățile de producție să fie folosite la întregul lor potențial, iar producția celor 3 schimburi să fie comparabilă, echilibrată, să se ridice la cote cît mai înalte.** Procedîndu-se în acest fel, la **UZINA „RULMENTUL" DIN BRAȘOV**, bunăoară, în acest an indicele de utilizare a capacităților de producție a ajuns la 95,3 la sută. Și unul dintre factorii determinanți în obținerea acestui rezultat îl constituie îmbunătățirea coeficientului de schimburi. De la 2,64 cît s-a realizat în prima lună a anului, coeficientul de schimburi s-a ridicat la 2,74 în luna iunie. Remarcabil este că, concomitent cu generalizarea schimburilor II și III, s-a perfecționat activitatea de programare a producției și încărcare a mijloacelor tehnice, în concordanță cu sarcinile de plan și angajamentele sporite ale uzinei, s-a extins acțiunea de polideservire a mașinilor și agregatelor, pînă la 65 la sută din parcul total al întreprinderii. Inițiativa **„Micronul, gramul și secunda în slujba eficienței activității economice"** a fost orientată mai bine spre utilizarea deplină a timpului de lucru, pe parcursul celor 24 de ore ale zilei de muncă, indicele celui efectiv lucrat sporind de la 96,2 la sută, cît era anul trecut, la 97,1 la sută în primul semestru al anului curent.

— Colectivul întreprinderii noastre nu consideră că ceea ce s-a obținut pînă acum constituie o limită maximă — ne-a spus tov. Vicențiu Apolzan, secretarul comitetului de partid al uzinei. În secțiile și atelierele uzinei există încă rezerve care, puse în valoare, vor duce la creșterea randamentului muncii în toate cele 3 schimburi. Mă refer, în primul rînd, la asigurarea unei mai bune întrețineri a mașinilor și utilajelor, pentru ca acestea să nu stea nefolosite un timp prea îndelungat. În acest scop, recent s-a trecut la specializarea oamenilor care lucrează în sfera întreținerii pe grupe de utilaje. Apoi, se asigură o aprovizionare ritmică a locurilor de muncă cu S.D.V.-urile necesare, în schimburile II și III, muncitorii cîștigînd un timp prețios pentru producție.

Și la **UZINA DE MASE PLASTICE DIN BUCUREȘTI** coeficientul de schimburi înregistrează o cotă ridicată : 2,58. După cum ne relata șeful serviciului producție din uzină, ing. Natalia Andriciuc, toate mașinile și utilajele sînt încărcate la întreaga lor capacitate, dar coeficientul de schimburi este numai de 2,26, datorită numărului ridicat de muncitori auxiliari care lucrează în schimbul I. Am continuat discuțiile și cu alți factori de răspundere din uzină. Părerea generală : lucrurile evoluează mulțumitor. Modul de a se pregăti producția și de a alimenta locurile de muncă, în schimbul I, pentru schimburile II și III — ni s-a spus — generează rezultate bune în practică.

Ne aflăm tot la uzina bucureșteană, în aceeași zi, dar cîteva ore mai tîrziu. Puțin după începerea programului de lucru în schimbul III. Primul popas, în secția de injecție. Două mașini nu funcționează.

— Una dintre ele staționează din cauza unei defecțiuni tehnice — ne explică maistrul de schimb, Nicolae Andrițoiu — cealaltă din cauza lipsei relonului uscat.

— Vor fi puse, în seara aceasta, în funcțiune ?

— La prima, vom încerca să remediem noi defecțiunea, deși cei mai buni mecanici lucrează numai în schimbul I ; cealaltă va da producție

ancheta economică

mîine dimineață, cînd, probabil, vom avea relonul uscat.

În secția confecții, de asemenea, nu funcționează — încă din schimbul II, de la ora 18 — o mașină de suflat folii. Cauza ? Ruperea unui lanț. Remedierea nu se poate face decît a doua zi, deoarece nu are cine să o efectueze și lipsesc și piesele de schimb. Și așa, în fiecare secție, una-două mașini stăteau. Maistrul Ion Constantin, de la secția de prelucrare a policlorurii de vinil, a ținut să ne spună :

— Nu întotdeauna aprovizionarea, în special pentru schimbul III, se desfășoară în bune condiții. Adesea sînt obligat ca eu, cu încă 2—3 oameni din echipă, să transport materia primă din curte, de la mare distanță, pînă la locurile de muncă. Și aceasta răpește destul timp. Atunci cînd materialul depozitat în curte este umed, lucrurile se complică mult în procesul prelucrării.

Aceste cîteva neajunsuri (și nu sînt singurele) dovedesc că **sentimentul de automulțumire din partea unor factori de conducere ai uzinei ar trebui să fie mai ponderat.** De altfel, am discutat și cu inginerul-șef al uzinei, tov. Radu Chiosi, care, adoptînd o atitudine mai realistă, ne-a relatat :

— **Este adevărat, în privința aprovizionării locurilor de muncă și a întreținerii utilajelor în schimburile II și III sîntem încă deficitari.** Pentru înlăturarea acestor deficiențe, ne-am propus atît reorganizarea unor fluxuri tehnologice, cum ar fi la secția de confecții — unde se va trece de la un flux vertical la unul orizontal — cît și darea în funcțiune (lucrările sînt foarte avansate), în primul trimestru al anului 1973, a unui sistem de transport pneumatic. În domeniul întreținerii utilajelor, am trecut la reorganizarea echipelor respective, astfel încît să se asigure o intervenție promptă în toate schimburile. La 1 septembrie a. c., de pildă, va începe să lucreze și dispeceratul energetic, ceea ce va constitui o etapă importantă în reorganizarea activității de întreținere a mijloacelor tehnice.

La **C.E.I.L. PIATRA NEAMȚ** ar fi multe de spus despre modul defectuos în care se asigură **programarea și organizarea producției în cele trei schimburi. Însă aici punctul nevralgic îl constituie asistența tehnică.** Exceptînd o secție de confecționat lăzi, în rest, în cele 16 unități de industrializare din cadrul combinatului, lucrul este organizat numai în două schimburi, coeficientul de schimburi fiind de numai 1,47. O „radiografie" mai atentă asupra activității celor două schimburi dă la iveală mari diferențe, atît la producția fizică, cît și la calitatea acesteia între schimburi. Astfel, în ultimele trei luni, 10 la sută din producția de cherestea nu a îndeplinit condițiile de calitate și a fost returnată pentru recondiționări. De asemenea, datorită nesortării corespunzătoare și neutilizării corecte, în mod frecvent, multă cherestea care, la ieșirea din gatere era de calitatea I, s-a depreciat, ajungînd să fie livrată beneficiarilor la calități inferioare.

— Majoritatea returnărilor de cherestea s-au înregistrat în schimbul II, ne spunea tovarășul Ioan Tudor, secretarul organizației de partid de la sectorul de industrializare „Scînteia". Aceasta, pentru că schimbul II este vitregit complet de asistența tehnică. **Întregul proces de producție este lăsat pe seama a doi maiștri, cîte unul în fiecare schimb, iar singurul cadru tehnic (șeful sectorului) este nevoit să-și irosească timpul cu întocmirea a tot felul de situații cerute, pe aceeași temă, de cîte 4—5 servicii ale combinatului.** Situația este caracteristică tuturor sectoarelor de industrializare. Nici unul din acestea nu este prevăzut decît cu 1—2 cadre tehnice, majoritatea neavînd nici tehnologi, deși aceștia sînt indispensabili procesului de producție.

Situația este incredibilă. În timp ce unitățile productive din sectorul industrializare, în rare cazuri, dispun de 1—2 cadre tehnice, **în birourile combinatului își „desfășoară activitatea" nu mai puțin de 80 ingineri și tehnicieni.** Tovarășul Stelian Duif, director general al combinatului, ne relata că cei 80 de ingineri și tehnicieni se ocupă mai mult de probleme de concepție, îndrumare și control. Dar despre ce muncă de concepție poate fi vorba, cînd în fabricile de cherestea **sînt folosite tehnologiile care erau utilizate cu 10—15 ani în urmă ?** Ne-a fost foarte greu să aflăm de la directorul general un program concret de îmbunătățire a asistenței tehnice ; a ținut însă să ne facă o declarație de principiu : „sîntem de acord cu necesitatea asistenței tehnice în toate schimburile". În intenția conducerii combinatului, în viitor, asistența tehnică ar putea să fie asigurată prin controale inopinate ale ofițerului de serviciu, sau prin deplasarea, după nevoie (? !) a cadrelor de la combinat în unități. Desigur, nu aceasta este soluția durabilă, menită să rezolve problema asistenței tehnice în schimburile II și III, atît de necesară bunei desfășurări a activității productive.

Concluziile investigațiilor noastre (în special am insistat asupra mentalității unor factori de răspundere din întreprinderi) sînt limpezi :

● **Generalizarea schimbului II, introducerea și extinderea schimbului III trebuie neapărat urmate de măsuri organizatorice — programare, încărcare, aprovizionare — pentru ca forța de muncă și timpul de lucru să fie folosite cu randamente superioare** ; altfel, se ajunge la raportarea doar în sine — uneori eronată — a unui coeficient de schimburi îmbunătățit, fără ca acesta să se concretizeze în sporuri de producție cît mai mari, utile economiei naționale.

● **Este un non sens ca muncitorii din schimburile II și III să stea pe lîngă mașini defecte, să nu realizeze producție, în timp ce lucrătorii de întreținere sînt aglomerați în schimbul de dimineață ; este inadmisibil ca acum, la peste 2 luni de la declanșarea acțiunii în întreaga industrie privind generalizarea schimburilor II și III, să se mai facă doar planuri (și nu să se aplice măsuri energice concrete) pentru soluționarea deplină a acestei probleme.**

● Directorul general al C.E.I.L. Piatra Neamț nu cunoaște oare indicația conducerii partidului potrivit căreia inginerii și tehnicienii au datoria să lucreze și să acorde asistența tehnică în schimburile II și III, aceștia urmînd a fi numiți în acest scop prin ordin directorial ? Este inadmisibil ca un secretar de partid să se lamenteze în fața deficiențelor, în loc să acționeze pentru înlăturarea lor. Și dacă factorii de răspundere de la C.E.I.L. Piatra Neamț nu au reușit să înțeleagă încă necesitatea generalizării schimburilor II și III, atunci cum se gîndesc să intervină organele locale de partid, forul coordonator din ministerul de resort ?

Anchetă realizată de
Nicolae MOCANU
Ion MANEA
Adrian POPESCU

CONTRASTE

Unde-i responsabilul cu cafeluța ?

Necesitatea asigurării unui raport just între numărul celor ce lucrează nemijlocit în producția materială și numărul celor ocupați în activități tehnico-administrative, își găsește o fundamentată argumentare economică în ideea că bunurile materiale se făuresc nu în birouri, ci direct la mașină, în secții și sectoare de producție. Un recent sondaj efectuat de comisia economică a comitetului județean de partid, cu ajutorul direcției teritoriale de control și revizie, în cîteva întreprinderi botoșănene a scos la iveală că, pe alocuri, doi muncesc, unul trudește cu evidența. Schemele lejere din unele unități favorizează menținerea unui personal cu mult peste nevoile reale ale conducerii și evidenței producției. Diferențele numerice de personal tehnico-administrativ, de la o întreprindere la alta, de același profil și cu aceleași condiții, sînt de-a dreptul surprinzătoare, dacă le raportăm la numărul celor ce lucrează direct în producție. Să concretizăm. Întreprinderea de industrie locală din Botoșani are 12,5 salariați administrativi la 100 de muncitori, în timp ce întreprinderea de industrie locală Dorohoi — numai 6,6, deși profilul de producție, în cazurile menționate, este foarte asemănător. De asemenea, la industria laptelui, la fiecare 5—6 muncitori revine cîte un salariat tehnico-administrativ, iar la întreprinderea viei și vinului raportul este de 2 la unul (la 2 muncitori — un funcționar !). Ce justificări pot aduce conducerile unităților respective ? Așteptăm un răspuns detaliat. Mai ales că dintre atîți „administrativi" nu se poate să nu se găsească unul care să scrie mai caligrafic. Măcar așa să-l trecem pe un post productiv ! Doar dacă nu funcționa și înainte ca responsabilul cu cafeluța...

De revelion, ora 24 trecute fix

Modalitate eficientă și economicoasă de a îmbogăți înzestrarea tehnică a întreprinderilor, autoutilarea a fost îmbrățișată de toate colectivele unităților industriale din județul Caraș-Severin. În urma unor evaluări exigente a posibilităților interne de creație tehnică, la începutul anului fiecare unitate și-a stabilit un plan în acest domeniu.

Ne aflăm acum la sfîrșitul celui de-al treilea trimestru de activitate din acest an — moment potrivit pentru un bilanț parțial. Cum s-au realizat planurile de autodotare ? O bună parte dintre unități, printre care U.C.M.M.A. Bocșa, se află la înălțime. Altele însă abia au „demarat" acțiunea. Astfel, Uzina constructoare de mașini din Reșița (credem că nu mai este nevoie să amintim ce produse se fabrică aici) a realizat numai... 2,1 la sută din planul anual ; unitățile din cadrul direcției județene de industrie locală au realizat 2,3 la sută, întreprinderea județeană de construcții-montaj — 10,4 la sută, iar întreprinderea de construcții și montaje metalurgice — 14 la sută.

Așa stînd lucrurile, ne vine în gînd o cunoscută replică caragialiană pe care, după cum se vede, conducerile unităților amintite au parafrazat-o foarte bine. Consemnînd preocupările literare ale celor în cauză, nu putem însă să trecem cu vederea slaba activitate de concepție de aici. Drept care, menținîndu-ne în notă, întrebăm : care vor fi recuperate restanțele **pînă la revelion, de 31 decembrie, ora 24, trecute fix ?**

Apă de ploaie cu agrocalcar de Aleșd

Întreprinderea de materiale de construcții „Bihorul" din Oradea are o mare carieră de calcar la Aleșd. De aici se expediază mai multe produse cu rentabilitate diferită. Pe primul plan al valorii pe tonă, și deci al preocupărilor întreprinderii, se situează praful de cretă, după care urmează, la rînd, filerul pentru șosele, și, la coadă, de tot — agrocalcarul. Anul acesta, întreprinderea trebuie să livreze agriculturii 230 000 tone de agrocalcar, indispensabil pentru corectarea acidității terenurilor podzolice care, în țara noastră, însumează mai multe milioane de hectare. Și cum la fiecare hectar sînt necesare cîte 5—6 tone de agrocalcar pentru a contribui la mărirea recoltelor, este lesne de înțeles cîtă însemnătate are furnizarea acestui produs. Există munți și dealuri de calcar, cu rezerve practic inepuizabile. Numai pe terenurile podzolice îi se simte lipsa. Întreprinderea amintită a livrat, lună de lună, cantități mai mici decît cele planificate, ajungînd ca în iulie, de pildă, totalul de agrocalcar expediat unităților agricole să fie de abia 2 666 tone. Pentru luna august cele mai optimiste prevederi se ridică ...la nivelul a 2 500 de tone. Deși conducerea întreprinderii „Bihorul" oferă cantități mari de justificări, sute de unități agricole persistă în a aștepta amendamente calcaroase. Le așteaptă, ca pe o ploaie de vară. Dar, întrucît nu s-a mai pomenit ploaie cu agrocalcar, poate că totuși forurile de resort vor face o analiză mai serioasă a situației — spre a se determina în ce măsură justificările respective conțin... apă de ploaie.

Un refren cu mucegai

Conducerea cooperativei agricole din Spineni, județul Iași, ar trebui să fie preocupată, între altele, de organizarea lucrărilor pentru balotarea și strîngerea paielor de pe terenurile pe care, cu multe săptămîni în urmă, mai unduiau lanurile de grîu. Ar trebui să se ocupe, dar nu se ocupă. Lăsate în voia soarelui și a ploilor, mari cantități de paie s-au degradat, iar o parte au mucegăit pe cîmp. Și cum nimănui nu-i este de folos ...mucegaiul de Spineni, singura soluție este ca terenul să fie grabnic eliberat, iar paiele să servească sectorului zootehnic sau altor cerințe. Este o treabă cu atît mai urgentă cu cît terenurile fiind pînă acum ocupate, s-au executat arături pe mai puțin de un sfert din cele 650 hectare prevăzute. Întrucît aspectul dezolant al cîmpului de la Spineni nu este singular, ci se poate întîlni pe suprafețe mai mari sau mai mici și la cooperativele agricole din Gropnița, Lespezi și altele, ar fi cît se poate de binevenită intervenția hotărîtă a direcției generale județene a agriculturii. Nu de alta, dar parcă la iarnă vom mai auzi refrenul cunoscut : „N-avem paie de așternut pentru animale, n-avem destul gunoi de grajd pentru fertilizarea pămîntului". Este însă un refren prea vechi, care a prins el însuși mucegai.

O fi vorba de „produse secundare", așa cum sînt considerate paiele, dar ele reprezintă valori care, sub nici un motiv, nu trebuie risipite.

Cu echipa condusă de Victor Rus (foto 1) am făcut cunoștință în timp ce executa montajul panourilor mari la unul din blocurile din ansamblul de locuințe „Alexandru cel Bun" din Iași. Obiectivele esențiale ale activității : costuri reduse, rapiditate. În imaginea cealaltă (foto 2), ing. T. Traian controlează calitatea lucrărilor. Calificativul ? — „Foarte bine". Foto : M. Andreescu

ȘI-AU DEPĂȘIT SARCINILE LA EXPORT

TIMIȘOARA (Corespondentul „Scînteii", Cezar Ioana). — Într-un număr de întreprinderi timișorene, care și-au realizat și depășit substanțial sarcinile de plan pe 7 luni și angajamentele asumate în cinstea zilei de 23 August, au fost identificate noi posibilități de sporire a livrărilor la export. La uzina „Electromotor", bunăoară, unde circa 60 la sută din producția de motoare electrice este destinată beneficiarilor din străinătate și care pînă acum și-a depășit sarcinile la acest capitol cu 350 000 lei valută, au fost găsite resurse pentru suplimentarea planului la export cu încă un milion lei valută. Un spor asemănător au hotărît să realizeze și chimiștii de la uzina „Azur", care, comparativ cu anul trecut, au majorat volumul producției livrate la export cu 10 la sută. De altfel, colectivul de aici a livrat pînă acum, în avans, beneficiarilor externi produse chimice în valoare de 2,5 milioane lei valută. Prevederile și angajamentele inițiale la export vor fi depășite pînă la sfîrșitul acestui an și de alte unități industriale, între care Fabrica de detergenți și fabrica de tricotaje „1 Iunie".

Lucrări agricole urgente:

- **Recoltarea florii-soarelui în maximum 10 zile**
- **Transportarea neîntîrziată a produselor de pe cîmp**
- **Terminarea arăturilor în centrul și în nordul țării**

Recoltarea florii-soarelui, sfeclei de zahăr, porumbului, cartofilor și altor culturi necesită mai mult decît oricea altă acțiune în agricultură o puternică mobilizare de mijloace mecanice, de transport și de forță de muncă. Întreaga activitate trebuie să se desfășoare sub semnul preocupărilor pentru a efectua la timp fiecare lucrare, pentru evitarea oricăror pierderi de recoltă, punîndu-se la adăpost de intemperii roadele muncii desfășurate pe parcursul unui an. În legătură cu stadiul lucrărilor de sezon, și cu problemele care trebuie rezolvate cu prioritate, ieri, la ora 8 dimineața, Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor a organizat o teleconferință la care s-a insistat asupra necesității organizării judicioase a muncii, astfel încît lucrările **de recoltare și de pregătire a însămînțărilor de toamnă să se efectueze concomitent, în cel mai scurt timp.**

Pe primul plan al urgențelor se situează **recoltarea florii-soarelui.** Pînă în ziua de 29 august a. c. întreprinderile agricole de stat au strîns recolta de pe 15 la sută din suprafața cultivată cu această plantă, iar cooperativele agricole de pe 18 la sută. De pe suprafețe mai mari s-a recoltat în unitățile agricole cooperatiste din județele **Vrancea — 54 la sută, Mehedinți — 53 la sută, Ialomița — 52 la sută, Brăila — 45 la sută.** Dar, deși lanurile de floarea-soarelui au ajuns la maturitate și în celelalte județe, această importantă lucrare întîrzie. Astfel, s-a recoltat doar între 1—4 la sută în județele **Olt, Tulcea, Galați, Dolj.**

Pentru urgentarea recoltatului este necesară utilizarea intensă a combinelor „Gloria" echipate cu dispozitive pentru această cultură. **Maximum de atenție se impune să fie acordată evitării deprecierilor calitative mai ales acolo unde semințele au un grad mai mare de umiditate.** În acest scop unele I.A.S.-uri și cooperative agricole livrează floarea-soarelui direct la fabricile de ulei. Este o inițiativă bună care duce la evitarea pierderilor, contribuie la înlăturarea cheltuielilor de muncă prin manipulări suplimentare inutile.

Una dintre cele mai importante lucrări agricole de sezon este **recoltarea și transportul rapid al legumelor din cîmp la beneficiari.** În prezent există mari cantități de ceapă, ardei, vinete și alte legume în cîmp, îndeosebi în județele **Ilfov, Ialomița, Teleorman, Buzău** și altele. **În aceste județe este nevoie să se repartizeze un număr suplimentar de brațe de muncă și mijloace de transport, să se facă totul pentru a evita deprecierea calitativă a legumelor.** Orice zi de întîrziere duce la pagube irecuperabile, la diminuarea posibilităților de aprovizionare a piețelor și la reducerea eficienței economice a grădinilor de legume.

O dată cu începerea recoltării sfeclei de zahăr, porumbului, cartofilor, cu însilozarea grabnică a milioane de tone de furaje se impune ca organele agricole, conducerile unităților agricole socialiste să organizeze judicios munca, acordînd prioritate **acelor lucrări de care depinde evitarea pierderilor de recoltă și eliberarea mai de timpuriu a terenurilor care urmează să fie pregătite pentru însămînțarea grîului.** Așa cum s-a subliniat la teleconferința amintită, **pregătirile pentru semănatul grîului depind de măsurile ce se iau pentru recoltarea și eliberarea terenului de culturile tîrzii,** întrucît o mare parte din grîu urmează să fie însămînțat după porumb, floarea-soarelui, cartofi etc.

După cum este cunoscut, grîul și celelalte culturi de toamnă se însămînțează mai devreme în zonele din centrul și nordul țării pentru a avea timp să se dezvolte normal pînă la sosirea timpului friguros. Dar tocmai în aceste zone pregătirile sînt mai întîrziate. Pînă în ziua de 29 august a. c. în timp ce în cooperativele agricole situate în zonele din sudul și vestul țării arăturile de vară au fost efectuate în proporție de 99 la sută, în cele din centrul Transilvaniei și nordul Moldovei această importantă lucrare s-a realizat numai pe 78 la sută din suprafață. Este necesar să se dirijeze mai multe tractoare la efectuarea arăturilor, să se organizeze munca în schimburi prelungite sau în două schimburi, condițiile climatice fiind extrem de favorabile pentru executarea acestei lucrări la nivelul calitativ corespunzător exigențelor agrotehnicii moderne.

Pentru viitoarea recoltă de grîu se impune **urgentarea livrărilor de îngrășăminte chimice și utilizarea integrală a celor organice pe baza unui program judicios.** Pînă în ziua de 25 august a. c. au fost fertilizate numai 21 la sută din suprafețele destinate culturii grîului, cele mai mari întîrzieri înregistrîndu-se în județele **Bistrița-Năsăud, Brașov, Harghita, Cluj, Suceava,** unde această acțiune se află abia la început.

În aceste zile, cînd în agricultură sînt de executat lucrări pe cît de complexe pe atît de numeroase, este necesar ca organele și organizațiile de partid, organele agricole să acorde sprijin puternic unităților rămase în urmă, să înlăture operativ deficiențele care apar, să facă totul pentru ca recoltarea fiecărei culturi să se efectueze la timp și fără pierderi, iar pregătirile pentru însămînțarea grîului să fie încheiate la un nivel calitativ înalt.

C. BORDEIANU

PRODUCTIVITATEA MUNCII

(Urmare din pag. I)

nomiei Forestiere și Materialelor de Construcții și Ministerului Energiei Electrice, care, în semestrul I, nu au reușit să realizeze integral sarcina de creștere a productivității muncii. Cu toată claritatea trebuie să se înțeleagă că recuperarea cît mai rapidă a restanțelor în acest domeniu de întreprinderile și centralele aflate în această situație, creșterea generală a forței productive a muncii în întreaga industrie au o însemnătate vitală pentru dezvoltarea eficientă a producției. Calculele arată că **pentru realizarea sarcinii anuale de creștere a productivității muncii în industrie este absolut obligatoriu ca în semestrul al doilea din anul în curs să se obțină o creștere de 9,1 la sută la acest indicator principal al planului.**

Multiple sînt direcțiile de acțiune energică, concretă în fiecare întreprindere și centrală, în scopul realizării și depășirii planului la productivitatea muncii. Conducerile unităților, colectivele de oameni ai muncii le cunosc prea bine și, dacă le reamintim, pornim de la corelația ce există **între îndeplinirea exemplară a sarcinii de creștere a productivității muncii și înfăptuirea mai devreme, în condiții de eficiență sporită, atît a planului pe acest an, cît și a planului cincinal.** Este lesne de înțeles că îndeplinirea angajamentelor asumate, în acest sens, în întrecerea socialistă depinde în mare măsură de creșterea susținută a productivității muncii. Conducerea partidului a subliniat că eforturile depuse în acest scop nu trebuie să fie de natură fizică, ci, în primul rînd, de concepție, de organizare, de raționalizare. În asemenea condiții se cer grabnic lichidate neajunsurile în aprovizionarea tehnico-materială, în organizarea producției și a muncii, defecțiunile tehnice în funcționarea unor utilaje și instalații, pierderile de timp productiv, întîrzierile în atingerea parametrilor proiectați la unele obiective — fără de care productivitatea muncii nu poate crește în ritmuri superioare.

Aceeași deosebită atenție trebuie acordată **realizării — în toate întreprinderile și centralele — a proporției planificate privind sporul producției globale industriale ce trebuie obținut pe seama creșterii productivității muncii.** Fiindcă și în acest domeniu, cu toate rezultatele pozitive înregistrate, situația nu este pretutindeni corespunzătoare. În primul semestru, Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor a realizat prin creșterea productivității muncii numai 23 la sută din sporul producției industriale, față de 62 la sută planificat ; Ministerul Industriei Ușoare — 40 la sută, comparativ cu 47 la sută cît era planificat, și Ministerul Industriei Chimice — 81 la sută, față de 71 la sută planificat. Or, este bine cunoscut că o expresie concludentă, măsurabilă, a capacității de a asigura o înaltă eficiență în utilizarea potențialului productiv al fiecărei întreprinderi constă tocmai în realizarea — pe seama creșterii productivității muncii — a cît mai mult din sporul de producție.

Tot în scopul creșterii mai susținute a productivității muncii, în lunile care au mai rămas din acest an e necesar **să fie accentuate influențele pozitive ale scăderii indicelui de fluctuație a muncitorilor, promovării unor norme de muncă judicioase, științifice.** Mai ales că analizele întreprinse de Ministerul Muncii arată că nu peste tot, și nu în totalitate s-au înlăturat unele deficiențe și încălcări ale reglementărilor metodologice în vigoare, ceea ce are consecințe negative asupra consumului de manoperă pe produs, respectiv, asupra creșterii productivității muncii. Asemenea neajunsuri : elaborarea și aplicarea la unele locuri de muncă a unor norme largi, neexecutarea integrală a operațiilor prevăzute în procesul tehnologic, evidența necorespunzătoare a timpului efectiv lucrat, insuficienta preocupare pentru normarea muncitorilor salarizați în regie și a personalului tehnic, economic, de altă specialitate și administrativ afectează încă nivelul productivității muncii în multe unități economice. **Prin norme mobilizatoare, realiste, științific fundamentate poate spori sistematic randamentul fiecărui lucrător în cursul orelor și zilei de muncă !** Norme care să reflecte fidel nivelul tehnic și organizatoric al producției, să stimuleze ridicarea calificării muncitorilor, raționalizarea consumului de muncă, prevenirea pierderilor care influențează încă nefavorabil productivitatea muncii.

Pentru realizarea și depășirea planului de creștere a productivității muncii, în semestrul II și, în ansamblu, pe anul 1972, este imperios necesar ca factorii de răspundere din întreprinderi, centrale și ministere, organele și organizațiile de partid să acționeze cu hotărîre și exigență în vederea utilizării mai bune a potențialului tehnic, a timpului de lucru și a forței de muncă. Aceste cerințe actuale trebuie să focalizeze avîntul creator al întrecerii socialiste, să stimuleze inițiativele, energiile și eforturile colectivelor din unitățile economice în „bătălia" cu timpul, în munca de zi cu zi pentru a îndeplini mai repede, mai bine și în condiții de eficacitate sporită sarcinile actualului cincinal.

Deschiderea școlilor bate la ușă...

Manualele școlare... mai bat drumurile

În fiecare an, pentru elevii din toate clasele și de la toate tipurile de școli sînt pregătite sute de manuale în milioane de exemplare. Pentru noul an de studii 1972—1973, Editura didactică și pedagogică a elaborat aproape 700 de titluri, în circa 20 milioane de exemplare. Multe dintre acestea sînt lucrări noi, adecvate cerințelor de modernizare a procesului instructiv-educativ, de realizare a unei mai strînse corelări a studiului teoretic cu aspectele practice ale construcției socialiste din patria noastră; altele sînt substanțial revăzute și orientate în aceste direcții.

Dacă elaborarea și tipărirea acestui impresionant volum de carte școlară implică eforturi susținute și un înalt grad de răspundere din partea editurii și tipografiilor, nu mai puțin serioasă și responsabilă este și operația de difuzare a manualelor, grija ca ele să ajungă la timp în toate școlile, încît din prima zi de cursuri elevii să-și poată începe normal activitatea. După cum se știe, elevii primesc gratuit manualele prin intermediul școlilor, cu excepția celor de la învățămîntul seral și fără frecvență care și le pot procura din librării. Cum se prezintă situația difuzării spre școli a manualelor acum, cînd ne mai despart mai puțin de două săptămîni de data începerii cursurilor?

La ordinea zilei, în învățămînt

Dintr-un raid întreprins de corespondenții noștri în județele Sibiu, Ialomița, Cluj, Vaslui, rezultă că, în comparație cu alți ani, difuzarea manualelor școlare s-a făcut în condiții mai bune. La Cluj, de exemplu, marea majoritate a școlilor sînt în posesia cărților. Atenție deosebită se acordă aprovizionării cu manualele necesare a școlilor din satele județului; IJECOOP a asigurat mijloace de transport speciale și, pe baza unui grafic, expediază manualele la destinație. Pentru elevii cursurilor serale, în oraș a fost specializată să difuzeze manualele respective Librăria nr. 7. A fost încheiată în linii generale difuzarea cărților școlare și în județul Vaslui. La Sibiu, pe baza graficelor întocmite încă din luna mai, de inspectoratul școlar împreună cu C.L.D.C. și C.J.C.C., manualele au pornit spre școli de la 1 august, forurile de învățămînt controlind sistematic desfășurarea acțiunii, aflată acum pe sfîrșite.

În județele amintite, ca de altfel și în alte părți ale țării, se semnalează însă și o situație anormală: din coletele cu cărți școlare lipsesc unele titluri (Botanica pentru clasa a V-a, Zoologia pentru clasa a VI-a, Geografia pentru clasa a VII-a, Electrotehnica pentru clasa a X-a, cîteva manuale destinate elevilor liceului de cultură generală, cărți școlare în limba română și în limbile naționalităților conlocuitoare etc). Nu e greu de înțeles că sosirea cu întîrziere a unor seturi de manuale, fie ele chiar în număr restrîns, presupune eforturi suplimentare din partea unităților de difuzare, a școlilor care trebuie să se îngrijească din nou de ridicarea de la bazele de recepție a coletelor ce le sînt destinate.

Unde se află aceste manuale „absente" din circuitul difuzării? Unele dintre ele pe drumul dintre diferite depozite și centrele de difuzare. Altele — circa 30 de titluri — se mai află încă în tipografii. Întreprinderea poligrafică „13 Decembrie" din București, de exemplu, care în anii trecuți se afla în fruntea acțiunii de tipărire a manualelor școlare, acum este în întîrziere cu realizarea cîtorva titluri; tot astfel în Combinatul poligrafic „Casa Scînteii" sînt încă de lichidat importante restanțe de tiraj la unele manuale și se află în întîrziere față de grafic lucrul la circa 10 cărți școlare din producția curentă. După cum se vede, angajamentul luat de Editura didactică și pedagogică și de Centrala poligrafică, la începutul lunii iulie (consemnat în articolul „Preocupări pentru editarea la timp a manualelor școlare", publicat în ziarul nostru), n-a fost în întregime onorat; nu s-a lucrat cu operativitatea necesară pentru ca toate manualele să poată fi trimise din timp școlilor, cooperarea între tipografii pentru executarea în comun a unor cărți nu s-a desfășurat în cele mai bune condiții etc.

Zilele care au mai rămas pînă la deschiderea cursurilor se cuvin intens folosite de către factorii de răspundere — editură, tipografii, unități de difuzare — pentru ca toate manualele restante să ajungă grabnic în școlile cărora le sînt destinate. Se impun măsuri energice pentru urgentarea procesului de tipărire și urmărirea sistematică a realizării manualelor restante, pentru difuzarea operativă spre școli, pe măsura sosirii în bazele de recepție și depozite, a ultimelor seturi de cărți școlare. Prima zi de școală să-i găsească pe elevi în posesia tuturor cărților de care au nevoie pentru o temeinică pregătire.

Florica DINULESCU

Policalificarea

(Urmare din pag. I)

impune revederea planurilor de învățămînt și a programelor școlii profesionale. Aceasta ar putea crea condițiile policalificării ulterioare a tinerilor absolvenți și, în perspectivă, a polispecializării lor. În acest scop, cred că **Ministerul Muncii, în colaborare cu Ministerul Educației și Învățămîntului și cu ministerele tutelare de școli profesionale, ar trebui să elaboreze lista meseriilor înrudite sau a grupelor de meserii cu profile mai largi, în care să se pregătească elevii în școala profesională sau prin cursuri de gradul I și II la întreprinderi.** Pe această cale, profilul pregătirii profesionale a actualului strungar în metale, de pildă, ar fi lărgit cu cunoștințele complexe ale celorlalte meserii din domeniul așchierii metalelor (frezor, rabotor-mortezor-găuritor); al minerului — cu cele ale lucrărilor complexe de minerit din subteran; al zidarului-roșar — cu cele de tencuitor, mozaicar, faianțar, montator prefabricate, betonist; al dulgherului — cu cele ale tîmplarului de binale ș. a.

Apoi, nu ar fi lipsit de interes ca **muncitorii calificați din producție să aibă la dispoziție o listă a meseriilor spre care se pot îndrepta pentru lărgirea pregătirii lor profesionale, pornindu-se, bineînțeles, de la ideea că policalificarea se poate realiza la meserii complexe.** Modalitățile de policalificare a muncitorilor din producție ar putea fi, după caz, cursuri cu participare în producție sau cursuri cu scoatere de la locul de muncă, pe timp limitat, pentru însușirea cunoștințelor teoretice ale meseriei înrudite — cunoștințe predate chiar de inginerii și tehnicienii întreprinderii respective — urmînd ca deprinderile practice să se dobîndească la locul de muncă, cu sprijinul și sub îndrumarea șefilor de echipă și a maiștrilor de atelier.

După absolvirea cursului de calificare în noua meserie, muncitorului i se vor repartiza, desigur, lucrări corespunzătoare noii pregătiri și i se vor acorda stimulente materiale și morale. Socotesc că stimulentele materiale ar putea consta în reducerea perioadei de încadrare la o treaptă de salarizare superioară, cît și în acordarea unei trepte de salarizare în plus pentru lucrările efectuate în meseria obținută prin policalificare, urmînd ca sumele necesare să se asigure din economiile realizate la fondul de salarii al unității unde, prin policalificare, productivitatea muncii crește, iar numărul de salariați se reduce.

În fine, pentru îmbunătățirea pregătirii profesionale a cadrelor cu pregătire medie de specialitate (tehnicieni, maiștri ș.a.) s-ar putea proceda similar ca și pentru muncitorii calificați. Pe scurt, și în acest caz, **Ministerul Educației și Învățămîntului, în colaborare cu Ministerul Muncii și titularii de plan, ar urma să revadă nomenclatoarele specialităților școlilor care pregătesc asemenea cadre și să întocmească lista specialităților în care se poate realiza policalificarea pentru adaptarea pregătirii cadrelor respective la cerințele locului de muncă.**

Organizarea rațională a fluxului tehnologic, amplasarea judicioasă a mașinilor și agregatelor și crearea cadrului adecvat pregătirii complexe și multilaterale a muncitorilor vor determina ca policalificarea muncitorilor și tehnicienilor să devină forma preponderentă a pregătirii cadrelor de bază din producție.

În concluzie, se poate spune că **policalificarea, pe lîngă o mai bună utilizare curentă și de perspectivă a forței de muncă, este un mijloc eficace, la îndemîna fiecărei întreprinderi, de a realiza cu același sau chiar cu un număr mai mic de oameni — însă mai bine pregătiți profesional — un volum sporit de produse, de calitate superioară și la un preț de cost mai redus.** Cu alte cuvinte, policalificarea asigură condiții pentru îndeplinirea exemplară a indicatorilor tehnico-economici ai planului de stat și, concomitent, asigură creșterea cîștigului muncitorilor și tehnicienilor din producție, contribuind la ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Jocurile Olimpice XX 1972

ZILELE NATAȚIEI

● 33 de probe — 144 de medalii! ● Avansul incredibil al lui Mark Spitz... ● De la natație, ...la lupte și scrimă ● V. Iorga și P. Cernău au șanse la cîte o medalie ● Dintre sabrerii noștri — doar Budahazi merge bine ● Mihai Țiu — locul 4 la floretă

Ieri a fost o zi în care au avut loc întreceri la nu mai puțin de 14 sporturi, s-au decernat medalii și s-au imprimat cu miile fotografii ale învingătorilor. Nimic însă nu se poate compara pînă în prezent cu succesul pe care îl înregistrează natația. Aici, de față, e mai ușor să înțelegi pentru ce natația are o pondere atît de importantă la Jocuri — 33 probe — și că îi sînt repartizate nu mai puțin de 144 medalii!

„Eroul olimpic" este întruchipat de Mark Spitz, despre care se spune, în cercurile specialiștilor și în cele gazetărești, că se situează înaintea rivalilor săi, prin performanțele ce le obține, cu... o întreagă olimpiadă de 4 ani de zile! Poate, avem de-a face cu o mică notă de exagerare, cert e însă că din punct de vedere al popularității, judecînd după impresia asupra publicului sau a spațiului pe care îl acordă ziarele vest-germane și străine, Mark Spitz este de neatins. Nu știu dacă el va cîștiga pariul pe care l-a făcut — și anume: de a pleca de la München cu 7 medalii de aur! — totuși nimeni la aceste Jocuri nu îl va mai putea egala ca număr de titluri olimpice. Iar, din acest punct de vedere, natația a și cîștigat un punct în întrecerea sa cu atletismul.

Printre picături, am privit probele de înot pe micile ecrane de la subcentrul de presă de la „Messegelände". M-am aflat iarăși acolo, întîi, fiindcă trebuie... turneul de lupte libere încep să se precipite, apoi, datorită faptului că în două din sălile complexului expozițional au început disputele pe planșe ale scrimerilor.

În primul rînd, despre „libere". Dintre reprezentanții noștri la cele zece categorii, au căzut unul după altul, prin penalizări de 6 puncte negative, Dumitru Nicolae, Ludovic Ambruș, Petre Poalelungi, Ion Marton. Cine va urma la rînd? Întrebarea trebuie să ne-o punem, din cauză că echipa noastră, deși valoroasă în ansamblu, n-are totuși asi de tipul lui Gheorghe Berceanu, despre care să fi aproape convins că vor intra în finala celor trei luptători ale fiecărei categorii. Care e în acest moment situația reprezentanților noștri? Unii dintre ei au de pe acum certitudinea de a se clasa pe unul dintre primele șase locuri. Cîțiva au chiar șanse și mai bune, în condițiile unor conjuncturi prielnice. Cel mai avantajat mi se pare Vasile Iorga (cat. 82 kg) care, obținînd ultimele două victorii prin descalificarea adversarilor, n-a mai primit nici o penalizare și a intrat, cu un singur punct negativ, în rîndurile celor șase sportivi rămași în concurs. O poziție asemănătoare are Petre Cernău (cat. 52 kg), și el printre ultimii șase competitori, cu numai un punct și jumătate penalizare. În cazul unei conjuncturi potrivite, Ion Arapu (cat. 48 kg.) poate urca pînă pe locul al patrulea, iar Panait Enache (cat. 100 kg. — victorios prin descalificare — penalizat cu un singur punct !) se află și el printre ultimii șase luptători ai categoriei sale. În pozițiì complicate sînt, la categoria 62 kg., Petre Coman (de fapt s-a complicat singur, pierzînd la puncte, aproape inexplicabil, meciul cu bulgarul Kirstev), și, la cat. peste 100 kg., Ștefan Stîngu. Oricum, chiar înaintea deznodămîntului turneului de „libere", pot afirma că reprezentanții noștri nu s-au făcut de rușine, ei luptînd corect, cu pricepere și cu foarte multă ambiție.

Vă informam la început că în două din sălile de la „Messegelände" — una fiind aceea păgubită de incendiul despre care ați citit în ziare cu vreo lună înaintea Jocurilor — s-au urcat pe planșe mușchetarii „înarmați" cu florete și săbii. Pe scurt, veștile sînt și foarte bune și mai puțin bune. Dintre cei trei floretiști participanți la proba individuală, numai Mihai Țiu a intrat în finală, la capătul unei curse cu adevărat extraordinare printre „lamele" rivalilor. În semifinale Țiu a avut o excelentă comportare, realizînd trei victorii: 5—4 la fostul campion mondial Fr. Wessel (R.F.G.) și la francezul B. Talvard și 5—2 în fața sovieticului Vl. Denisov.

Aseară, lupta pentru titlu a rămas s-o dispute șase floretiști: francezul Noel, polonezii Vajda și Dobrovolski, sovieticul Denisov, maghiarul Kamuti și, bineînțeles, românul Țiu. Sportivul nostru, cu un calm și o precizie exemplare, a realizat mai întîi victorii la Noel (5—4) și la Dobrovolski (5—1). În cele din urmă însă, el a ocupat locul al patrulea.

La sabie, Dan Irimiciuc, Iosif Budahazi și Constantin Nicolae au trecut de primul tur. În continuare însă, pentru semifinale s-a calificat doar Iosif Budahazi, care astăzi, joi, va încerca să obțină dreptul de a lupta în finala probei. Nădăjduiesc ca de la scrimă să vă transmit și alte vești dintre cele foarte bune, atît în întrecerile pe echipe, cît mai ales odată cu intrarea în scenă a floretistelor românce. Trebuie să vă spun, nu ca o simplă informație de culise, ci după opinia a șapte conducători de loturi, că echipelor feminine ale Franței, U.R.S.S. și României li se anticipează „accesul" sigur pe podiumul olimpic. Ar rămîne doar... pe ce trepte. Să nu ne grăbim însă cu „pronosticurile exacte".

Valeriu MIRONESCU

TELESPECTATOR LA OLIMPIADĂ

ACELE MAȘINI MINUNATE...

N-am încotro, trebuie să parafrazez titlul unui film — un film foarte frumos, de altfel — cu toate că nu prea se face să vorbești despre o imagine prin intermediul alteia... Filmul se chema „Acei oameni minunați și mașinile lor zburătoare"; mulți dintre dumneavoastră l-ați văzut, desigur, cu ani în urmă. Reflecțiile de față fiind ispita de a se intitula aproape invers, pentru că, hotărît lucru, „acei oameni zburători" care înregistrează pe panglici de celuloid secvențele actualelor Jocuri Olimpice sînt în criză de inspirație! Altminteri nu se înțelege de ce ne oferă atît de rar cîte un moment de adevăr — adică, acele detalii de înaltă tensiune emoțională, definitorii pentru atmosfera competiției sportive: grimasa luptătorului, încordat pînă la refuz ca să evite tușul, privirea țintașului, înainte și după ultimul foc — focul de care depinde, poate, medalia olimpică — atitudinea marelui favorit în clipa cînd constată că aurul i-a scăpat printre degete...

Miercuri, tot minunatele mașini, infailibile și atotvăzătoare, au creat (și recreat pentru noi) cele mai palpitante episoade ale întrecerii. Odată mai mult, ochiul magic, aliat cu supercronometrul, ne-a dat prilejul să medităm la prețul timpului — atunci cînd trei miimi de secundă s-au dovedit hotărîtoare pentru departajarea lui Larsson de McKee în cea mai strînsă sosire dintr-un bazin olimpic...

Mașina de reluări ne-a prilejuit, de asemenea, revederea, cu încetinitorul, a patru goluri de antologie în meciul Brazilia — Ungaria, și transformînd săriturile de la trambulină în veritabile kinograme vii. Dacă la acestea din urmă — ca și la călărie dresaj — s-ar fi adăugat un comentariu din studio, care să explice, de pildă, valoarea anumitor procedee și execuții, precum și sistemele de totalizare a notelor, diferite de cele de la gimnastică sau patinaj artistic — spectacolul ar fi fost ceva mai instructiv. Simpaticele mașini fac, cum ziceam, tot ce pot pentru aceasta. Vreau doar să adaug că m-aș bucura — nu numai eu, sînt sigur — ca ele să transmită cît de curînd imagini îmbucurătoare în legătură cu evoluția boxerilor și luptătorilor noștri: pînă acum, nu știu de ce, nu ne-au făcut părtași la nici o victorie a unui „tricolor" în aceste discipline, deși, precum știți, cîteva succese au fost totuși!

Dan DEȘLIU

Ziua a IV-a

MEDALIAȚI OLIMPICI

NATAȚIE. ● 4x100 m liber femei: 1. — S.U.A. 3'55"19/100 — nou record mondial și olimpic; 2. — R.D.G. 3'55"55/100; 3. — R.F.G. 3'57"93/100 ● 100 m mixt bărbați: 1. — Gunnar Larsson (Suedia) 4'31"981/1 000 — nou record olimpic; 2. — Tim McKee (S.U.A.) 4'31"983/1 000; 3. — Andras Hargitay (Ungaria) 4'32"70/100. ● 100 m bras bărbați: 1. — Nokabuta Taguchi (Japonia) 1'04"94/100 — nou record mondial și olimpic; 2. — Tom Bruce (S.U.A.) 1'05"43/100; 3. — John Hencken (S.U.A.) 1'05"61/100. ● 400 m liber femei: 1. — Shane Gould (Australia) 4'19"04/100 — nou record mondial; 2. — Novella Calligaris (Italia) 4'22"04/100 — nou record european: 3. — Gudrun Wegner (R.D.G.) 4'23"11/100. ● Sărituri de la trambulină: 1. — Vladimir Vasin (U.R.S.S.) 594,09 puncte; 2. — Franco Cagnotto (Italia) 592,13 puncte; 3. — Lincoln Craig (S.U.A.) 577,29 puncte.

La finală au luat parte 12 concurenți, primii clasați după 8 sărituri. Sportivul nostru a ocupat în clasamentul preliminariilor locul 21 (cu 325,17 p).

TIR. Armă liberă calibru redus 3x40: 1. — John Writer (S.U.A.) 1 166 puncte — nou record mondial; 2. — Lanny Bassham (S.U.A.) 1 157 p; 3. — Werner Lippoldt (R.D.G.) 1 153 p.

Nicolae Rotaru a ocupat locul 8 (cu 1 148 p), iar Petre Sandor locul 20 (1 139 p).

SLALOM NAUTIC. ● Caiac simplu femei: 1. — Angelika Bahmann (R.D.G.); 2. — Gisela Grothaus (R.F.G.); 3. — Magdalena Wunderlich (R.F.G.). ● Canoe dublu bărbați: 1. — Walter Hoffmann, Rolf Dieter Amend (R.D.G.); 2. — Hans Otto Schumacher, Wilhelm Baues (R.F.G.); 3. — Jean Louis Olry, Jean Claude Olry (Franța).

GIMNASTICĂ. ● Individual compus femei: 1. — Ludmila Turisceva (U.R.S.S.) 77,025 puncte; 2. — Karin Janz (R.D.G.) 76,875 p; 3. — Tamara Lazakovici (U.R.S.S.) 76,850 p.

Rezultate tehnice

PENTATLON MODERN. A patra probă, înotul. Spectatorii au aplaudat pe protagoniști, printre care s-a numărat, de data aceasta, și reprezentantul României, Albert Covaci: locul 4 cu 1 208 puncte (300 m in 3'28"5/10). Iată primii trei clasați: Charles Richards (S.U.A.) — 1 260 puncte (3'21"7/10), Veikko Salminen (Finlanda) — 1 216 puncte (3'27"4/10), Rob Vonk (Olanda) — 1 208 puncte (3'28"3/10). În clasamentul general individual după 4 probe conduce sovieticul Boris Onișcenko cu 4 215 puncte, urmat de compatriotul său Pavel Lednev — 4 103 puncte. Sportivii români Dumitru Spîrlea și Albert Covaci sînt clasați pe locurile 20 (3 739 puncte), respectiv 47 (3 315 puncte).

BASCHET: U.R.S.S.—Polonia 94—64, Spania—Republica Arabă Egipt 72—59, S.U.A.—Cuba 67—48, Italia—R.F.G. 68—57.

POLO PE APĂ: Iugoslavia—Cuba 7—5, Bulgaria—Japonia 7—4, Italia—Spania 6—2, România—Canada 16—4, U.R.S.S.—Spania 8—5, Ungaria—Australia 10—2, S.U.A.—Mexic 7—5.

VOLEI: masculin: R. D. Germană—Brazilia 3—1, Bulgaria—Cehoslovacia 3—2, Japonia—Cuba 3—0; România—R.F.G. 3—0; feminin: U.R.S.S.—R.F.G. 3—0, Japonia—Cuba 3—0.

BOX: În gala de la miezul nopții de marți spre miercuri, Mantoya (Cuba) învinge prin K.O. în rundul I pe reprezentantul nostru Al. Năstac, sovieticul Lemesev b.K.O. I pe indonezianul Commics, polonezul Tomczik b.K.O. II pe elvețianul Vogel, maghiarul Botos b.p. pe nigerianul Andrews.

Aseară, tînărul „cocoș" Marian Lazăr, care debutează la J.O., a obținut o victorie facilă în fața lui Bitegeko (Tanzania). Astă-seară, vor urca ringul C. Gruiescu (îl va întîlni pe turcul Sononur) și Calistrat Cuțov (va boxa cu ugandezul Muluri).

FOTBAL. R.D.G. — Columbia 6—1, Polonia — Ghana 4—0.

YAHTING. Regata a doua: clasa „Finn" — Viktor Potapov (U.R.S.S.), clasa „Soling" — Stig Wennestrom (Suedia), clasa „Star" — Boris Budnikov (U.R.S.S.), clasa „Tempest" — Allan Warren (Anglia), clasa „Dragon" — John Cuneo (Australia), clasa „Olandezul zburător" — Vladimir Leontiev (U.R.S.S.).

CĂLĂRIE. S-a încheiat proba de dresaj din cadrul concursului complet de călărie. Pe primele locuri: vest-germanul Horst Karsten (cu calul „Sioux"), australianul William Roycroft (cu „Warrithoola"), englezul Mark Phillips (cu „Great Ovation"). Pe echipe conduce Elveția.

HANDBAL. România — Norvegia 18—14, Danemarca — U.R.S.S. 12—12, R.D.G. — Islanda 16—11, Iugoslavia — Japonia 20—14.

Gabriel Pometcu este, pînă acum, singurul dintre pugiliștii noștri care se comportă bine. Iată-l, în meciul cu cubanezul Palacios, pe care l-a întrecut la puncte

● *TÎNĂRUL ÎNOTĂTOR AMERICAN STEVE GENTER* — clasat al doilea, după celebrul său conațional Mark Spitz, în proba de 200 m liber — a surprins pe toată lumea prin curajul și ambiția cu care a luat startul și a obținut medalia de argint. Ieșit din spital cu doar două zile înaintea probei (fără avizul medicului șef al spitalului!), Genter s-a întrecut pur și simplu pe sine, concurînd de o manieră care l-a entuziasmat pînă și pe antrenorul său, binecunoscutul Peter Daland.

● *CEL MAI VENERABIL SPORTIV* care asistă în aceste zile la „olimpiada münchenezǎ" este, fără îndoială, norvegianul Conrad Carlsrud. El a făcut parte din echipa de gimnastică a Norvegiei medaliată cu argint la J.O. de la Londra (1908), și a mai fost selecționat din nou pentru ediția următoare a J.O. (1912). Dl. Carlsrud are azi 89 de ani...

● *DACĂ S-AR PUNE CHESTIUNEA* unui răspuns precis în legătură cu sportivul sau sportiva cu cele mai multe medalii olimpice, un nume apare candidat sigur la o astfel de „supremație": celebra gimnastă sovietică Larisa Latînina, azi antrenoare. Această super-medaliată, cum au intitulat-o ziariștii, a fost distinsă la J.O. cu 18 medalii.

● *„REGELE INCONTESTABIL AL ÎNOTULUI PE SPATE"* — astfel este supranumit acum, la München, Roland Matthes. Sportivul din R. D. Germană s-a impus categoric în proba de 100 m spate, confirmînd — deși poate nu mai era nevoie — că a rămas cel mai bun specialist al genului. Pînă în prezent el a „salvat" onoarea natației europene în duelul cu celebrii înotători americani și australieni.

● *UN RECORD SUI-GENERIS* au stabilit pînă acum sportivii mexicani. În timpul cînd nu sînt la antrenamente sau la competiții, pot fi găsiți... în cabinele telefonice din satul olimpic, vorbind interminabil cu cei de acasă. Oficiile P.T.T. au asigurată astfel realizarea „planului de încasări".

● *GALA FILMULUI ROMÂNESC*, organizată ieri în satul olimpic, s-a bucurat de un frumos succes, producțiile prezentate (sportive și artistice) suscitînd interesul locuitorilor satului olimpic, ca și al altor oaspeți (ziariști, oficiali etc.) invitați de organizatorii galei.

● *A FOST DEFINITIVATĂ* echipa României de floretă femei. Cele trei componente cărora li s-a încredințat onoarea dar și răspunderea de a reprezenta scrima românească la Jocurile Olimpice sînt Olga Szabo, Ileana Gyulai și Ana Pascu.

● *ÎN DISPERARE DE CAUZĂ.* Un debutant la turneul de lupte libere (în cadrul categoriei 100 kg!), a dat chiar din primul meci peste un iranian vînjos care l-a făcut pachet în doi timpi și trei mișcări. În disperare de cauză, tînărul nostru și-a înfipt dinții în pulpa adversarului. El a fost imediat descalificat, în ciuda protestelor antrenorului care cerea numai un simplu avertisment, chipurile, fiind... prima infracțiune a elevului său.

● *CHESTIUNI DE TACTICĂ.* Specialiștii în natație au remarcat și au comentat cu interes reușita planului tactic pus la cale de americani pentru a o învinge pe celebra australiancă Shane Gould. Favorizați de prezența în finală a mai multor concurente nord-americane, antrenorii au lansat-o la atac încă de la primii 25 de metri pe Neilson. Toată lumea, inclusiv Gould, a crezut că Neilson imprimă o trenă extraordinară ca să-și sufoce adversarele, iar apoi să vină la rînd colegele sale. Dar, intenția adevărată (împlinită de altfel) era ca tocmai Neilson să cîștige cursa. Și medalia de aur!

Alte știri sportive

CU PESTE 176 KM. LA ORĂ

● **AUTOMOBILISM.** — Numeroși spectatori au urmărit pe circuitul de la Brands Hatch (Anglia) o cursă internațională automobilistică de formula I, la startul căreia au fost prezenți majoritatea piloților de renume de la această categorie. Confirmînd forma excelentă manifestată în acest sezon, brazilianul Emerson Fittipaldi (pe „Lotus") și-a adjudecat victoria, realizînd o medie orară de 176,800 km. Pe locurile următoare s-au clasat englezul Brian Redman (pe „McLaren") și francezul Henri Pescarolo (pe „March"). Concurentul francez Jean Pierre Beltoise, unul dintre favoriții cursei, nu a reușit să se claseze în primele 12 locuri, datorită unor defecțiuni ivite la motor.

FISCHER — SPASSKI — 11,5—8,5

REYKJAVIK 30 (Agerpres). — Ieri după-amiază a fost reluată a 20-a partidă a meciului pentru titlul mondial de șah dintre Boris Spasski și Robert Fischer, întreruptă marți la mutarea a 41-a. Cei doi jucători au căzut de acord asupra remizei la mutarea a 54-a. Scorul este în prezent de 11,5—8,5 puncte în favoarea lui Fischer. Șahistului american îi mai trebuie 1 punct pentru a intra în posesia titlului de campion al lumii. Astăzi are loc partida a 21-a.

tv

PROGRAMUL I

9,00 Deschiderea emisiunii. Telex.
9,05 România în lume.
9,35 Prietenii lui Așchiuță.
10,00 Curs de limba franceză.
10,30 Jocurile Olimpice de vară.
12,30 Telejurnal.
16,30 Deschiderea emisiunii de după-amiază. Jocurile Olimpice de vară — 1972.
17,00 Emisiune în limba maghiară.
19,20 1001 de seri.
19,30 Telejurnal.
20,00 Tinerii despre ei înșiși.
20,45 Pagini de umor: „Aventuri în epoca de piatră".
21,35 Selecțiuni din opereta „Choufleuri" de Offenbach.
22,00 „24 de ore".
22,20 Jocurile Olimpice de vară.

PROGRAMUL II

20,00 Concert simfonic. În program: Concertul nr. 1 în sol minor pentru pian și orchestră de Felix Mendelsohn Bartholdy.
21,00 Agenda.
21,10 Desen animat.
21,20 Bucureștiul necunoscut.
21,40 Cărți și idei. Ediție specială: Cel de-al 7-lea Congres internațional de estetică — București 1972.
22,10 Film serial pentru tineret: „Cei trei mușchetari" (episodul V).

Al. PHILIPPIDE:

„CONSIDERAȚII CONFORTABILE" (II)

CRONICA LITERARĂ

Noua serie a Considerațiilor confortabile (care o continuă pe aceea, mai veche, publicată în 1970) ni-l prezintă din nou pe Al. Philippide în ipostaza criticului atent, avertizat, preocupat nu numai să-și lărgească orizonturile universului spiritual descoperind mereu alte tărîmuri, ci și să împărtășească altora descoperirile sale. El joacă, astfel, printr-o activitate critic-publicistică de o viață, ale cărei roade le vedem adunate, în parte, în acest volum, rolul unui arbitru cumpănit al bunului gust literar.

Într-adevăr, din capul locului trebuie să remarcăm echilibrul, ordinea calmă a reflecțiilor acestui spirit solid ancorat în temeiurile sale clasice. În explorările lui, în opiniile sale, el nu se hazardează niciodată dincolo de limitele pe care însuși le fixează. **Limite ale bunului simț critic, ale rațiunii.** Este semnificativă o observație pe care o face Al. Philippide într-una din „considerațiile confortabile" cu care se încheie noul său volum. Vorbind despre spectaculoasele expediții în Cosmos, el insistă asupra caracterului pămîntean al omului, asupra necesarelor limite raționale ale acțiunii umane; **„Ceva îmi spune că omul are totuși limite în el însuși, în mintea lui, peste care nu poate trece. Și va ajunge o dată la aceste limite. Să-și păstreze, deci, de pe acum posibilitatea de a se întoarce acasă în el însuși și a-și găsi echilibrul în spațiul și timpul uman".** Desigur, poetul și cugetătorul Monologului în Babilon știe prea bine că aspirațiile umane sînt infinite, că în expansiunea sa omul nu cunoaște limite. Ca un magistru al ordinii, el ne atrage în să atenția asupra nevoii de a nu pierde din vedere nevoia de echilibru moral, nevoia unei dezvoltări armonioase a omului.

De pe pozițiile unui umanism larg deschis receptării celor mai diverse valori sînt judecate, în cea mai mare parte a volumului Considerații confortabile (II), fapte și păreri literare. Observăm cu satisfacție cumpăna spiritului bine echilibrat, dorind să păstreze și să cultive tezaurul valorilor clasice, dar totodată să nu îngrădească prin nimic inovația, mersul înainte al culturii, într-un eseu despre Tradiție și progres în dezvoltarea literaturii. Autorul caută să stabilească raportul cel mai favorabil între actualitate și creația literară. **„Tot ce se adaugă nou (și vorbesc aici numai de valorile capabile să rămînă) se sprijină pe ceea ce este deja construit. În același timp, ceea ce este deja construit capătă, prin construcțiile noi, o trăinicie și mai mare. În modul acesta, trecutul, prezentul și viitorul literaturii se înfățișează diferențiate, dar nu antagoniste".** Interesante și pline de învățăminte sînt, de asemenea, eseurile și articolele privind gustul literar comun, critica „literaturii confortabile", problema ritmului în poezie. Critica subtilă a tezelor „poeziei pure" este semnificativă în acest sens. Poetul-critic refuză să alunge din poezie elementele de fond care fac posibilă o cunoaștere poetică: **„care duce la descoperirea unor aspecte ale Adevărului, pe care cunoașterea științifică nu le descoperă întotdeauna".**

Dar problemele teoretice pe care le pune, cărora Al. Philippide le dă o rezolvare în reflecțiile sale sînt prilejuite aproape întotdeauna de o lectură. Poetul este un cititor privilegiat, de o intensă și rafinată cultură. Admirator al clasicilor dar, totodată, explorînd plin de rîvnă universul romantic, deloc străin față de cele mai moderne experiențe artistic-literare, el ne oferă o serie de portrete, de analize ale unor opere, de glosări pe marginea lor, un adevărat și foarte viu jurnal de lector.

Nu numai poezia constituie obiectul predilect al meditațiilor lui Philippide. Îl vedem comentînd romane vechi și noi, opera unor prozatori, făcînd incursiuni în literatura eseistică ori critică. Astfel are remarcabile articole analitice precum: **Odobescu și armonia clasică, Mihail Sadoveanu și poezia vechimii, Geo Bogza și puterea stilului, Zola romanticul, Stendhal urmaș și precursor** și altele. Aplecîndu-se asupra modalităților de expresie, asupra stilului unor prozatori, Al. Philippide nu neglijează importantele aspecte ale configurării unui univers prin mijloacele prozei. Sînt subtile observațiile sale privind umanitatea neliniștită din romanele lui Dostoievski, cele în care evocă lumea provincială în prozele lui Gib Mihăescu.

În **Considerații confortabile** (Editura „M. Eminescu"), Al. Philippide a înglobat, de asemenea, o serie de aforisme, scurte note, reflecții purtînd chiar titlul volumului, un număr de amintiri, precum și șapte poezii de Stéphane Malarmée cu o introducere și comentarii. Poetul este, cum știm, unul din traducătorii de marcă în limba noastră a unor capodopere ale liricii universale. În ce privește paginile aforistice și memorialistice, acestea deschid o ușă spre încăperile mai tainice ale unui creator de mare distincție dar, în același timp, de discretă modestie.

Nicolae BALOTA

Tovarășul Paul Niculescu-Mizil a primit un grup de specialiști în energie nucleară din unele țări socialiste

Tovarășul Paul Niculescu-Mizil, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, a primit, miercuri după-amiază, un grup de specialiști în energia nucleară din R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, Republica Cuba, R.P.D. Coreeană, R. D. Germană, R. P. Mongolă, R. P. Ungară și U.R.S.S., care se află în țara noastră la invitația Comitetului de Stat pentru Energia Nucleară.

La întrevedere, care s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească, a fost prezent Ioan Ursu, președintele Comitetului de Stat pentru Energia Nucleară.

(Agerpres)

Primire la C. C. al P. C. R.

Miercuri dimineața, tovarășul Dumitru Popescu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., a primit delegația de ziariști din R. P. Chineză, condusă de Li Yen-nien, responsabil la redacția agenției „Sin Hua", care face o vizită de prietenie în țara noastră.

La primire, care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovărășească, a participat tovarășul Ion Cumpănașu, prim-adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R.

A fost de față Van Țen-luan, însărcinat cu afaceri ad-interim al R.P. Chineze la București.

DESCHIDEREA CURSURILOR ȘCOLII INTERNAȚIONALE DE VARĂ DE DATE PENTRU REACTORI ȘI FIZICA REACTORILOR

Miercuri s-au deschis la Predeal cursurile Școlii internaționale de vară de date pentru reactori și fizica reactorilor.

Organizate de Comitetul de Stat pentru Energie Nucleară, Comitetul Național pentru Fizică și Institutul de Fizică Atomică, în colaborare cu Agenția Internațională pentru Energia Atomică de la Viena, cursurile acestei școli internaționale de vară, care se desfășoară pentru a cincea oară în țara noastră, au ca scop realizarea unui schimb de idei asupra progreselor înregistrate în domenii de mare interes în fizica nucleară.

Între 30 august și 9 septembrie, tineri specialiști din 15 țări, reuniți la Predeal, vor dezbate probleme de mare actualitate din domeniul reactorilor nucleari, pe marginea expunerilor ce vor fi prezentate de specialiști de renume de la Agenția Internațională pentru Energia Atomică, de la institute și centre de cercetări din Franța, Italia, Iugoslavia, R. F. a Germaniei, Polonia, S.U.A., U.R.S.S., Ungaria, precum și din țara noastră.

La festivitatea de deschidere a cursurilor au luat cuvîntul acad. Șerban Țițeica, vicepreședinte al Academiei Republicii Socialiste România, dr. Emilian Rodean, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Energia Nucleară, dr. J. J. Schmidt, din partea Agenției Internaționale pentru Energia Atomică, dr. I. Purica, șeful reactorului nuclear de la I.F.A., directorul cursului, precum și S. Pădureanu, vicepreședinte al Consiliului popular al orașului Predeal, care au adresat participanților un călduros cuvînt de salut și au urat succes ediției 1972 a acestei școli, devenită tradițională în țara noastră.

(Agerpres)

Cronica zilei

Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, a transmis o telegramă de felicitare primului ministru și ministrului afacerilor externe al Malayeziei, Tun Abdul Razak, cu ocazia zilei naționale a acestei țări.

★

Sub auspiciile Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, miercuri a avut loc, în Capitală, o seară culturală consacrată apropiatei sărbători naționale a Republicii Democrate Vietnam — Ziua proclamării independenței — 2 Septembrie.

În cuvîntul de deschidere a manifestării, Costică Alecu, vicepreședinte al I.R.R.C.S., s-a referit la importanța evenimentului sărbătorit, după care Corneliu Vlad, redactor la Agerpres, a împărtășit impresii de călătorie din R. D. Vietnam.

În încheierea programului, asistența a vizionat filmul vietnamez „Populația din Ham-Rong".

La manifestare au participat funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, reprezentanți ai unor instituții centrale, oameni de cultură și artă, ziariști, un numeros public.

Au luat parte, de asemenea, Nguyen Dang Hanh, ambasadorul R. D. Vietnam la București, precum și alți membri ai corpului diplomatic.

★

Miercuri, delegația militară a Republicii Democratice Populare a Yemenului, condusă de locotenent-colonelul Ali Ahmed Nasser Antar, adjunct al ministrului apărării naționale, a avut convorbiri, la Ministerul Forțelor Armate, cu generalul-colonel Ion Gheorghe, prim-adjunct al ministrului forțelor armate și șef al Marelui Stat Major. În aceeași zi, oaspeții au depus o coroană de flori la Monumentul eroilor patriei.

★

Cu prilejul Zilei armatei Turciei, atașatul militar aero și naval al acestei țări la București, colonelul Burhan Ulukan, a oferit miercuri o recepție în saloanele ambasadei.

Au participat general de armată Ion Tutoveanu, comandantul Academiei Militare, generali și ofițeri superiori, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe, ziariști.

Au luat parte Rasim Fenmen, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Turciei la București, șefi de misiuni diplomatice, atașați militari, membri ai corpului diplomatic.

(Agerpres)

LUCRĂRILE CONGRESULUI INTERNAȚIONAL DE ESTETICĂ

În Capitală au continuat, miercuri, lucrările celui de-al VII-lea Congres internațional de estetică. În ședința plenară, care a avut loc în cursul dimineții, în aula Universității București, au fost prezentate comunicările „Artă și societate" (Adolfo Sanchez Vazquez — Mexic), „Artă și prognoză" (Slaw Krzemien-Ojak — Polonia), „Estetica experimentală" (François Molnar — Franța).

În cadrul aceleiași ședințe au fost dezbătute probleme referitoare la izvoarele istorice ale esteticii, tratatele de istorie a esteticii universale și dicționarele de estetică. La discuții, pe marginea acestor probleme, au participat Jan Aler (Olanda), Wladyslaw Tatarkiewicz (Polonia), Teddy Brunius (Suedia), Tomonobu Imamichi (Japonia), Marcel Breazu și Alexandru Dima (România).

Conferințele de seară, organizate pentru publicul larg, au înscris în programul lor expunerile „Artă și politică" (Mikel Dufrenne — Franța) și „Măști și semne" (Miklos Szabolcsi — Ungaria).

Seara, în Sala rondă a hotelului „Intercontinental" a avut loc o paradă a modei, organizată de Institutul de creație industrială și estetică a producției din Ministerul Industriei Ușoare, în cinstea participanților la congres.

(Agerpres)

Recepție în onoarea delegației Partidului Conservator din Marea Britanie

Consiliul Național al Frontului Unității Socialiste a oferit, miercuri seara, în saloanele hotelului Athenee Palace, o recepție în onoarea delegației Partidului conservator din Marea Britanie, formată din baroneasa Elles, membră a Camerei Lorzilor, președinta Secției Britanice a Uniunii Europene a Femeilor, David Hunt, președintele Consiliului național al organizației tineretului conservator, și Ian Taylor, fost președinte al Uniunii europene a studenților conservatori și creștin-democrați, președinte de onoare al Federației britanice a studenților conservatori, care se află în vizită în țara noastră.

Au luat parte Mihai Drăgănescu, vicepreședinte al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, Mihai Gere, secretar al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, Suzana Gâdea, membru al Biroului Executiv al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, președinta Consiliului Național al Femeilor, Ion Mărgineanu, membru în Consiliul Național al Frontului Unității Socialiste, Mircea Angelescu, membru al Comisiei pentru politică externă a M.A.N., Traian Ștefănescu, președintele Consiliului U.A.S.R., Ionela Cornescu, vicepreședinte al Consiliului municipal București al Frontului Unității Socialiste. A fost de față A. A. Rowell, prim-secretar al Ambasadei Marii Britanii la București.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

(Agerpres)

Încheierea lucrărilor primului Congres al Asociației științifice internaționale „Ovidianum"

La Constanța au luat sfîrșit, miercuri după-amiază, lucrările primului Congres al Asociației științifice internaționale „Ovidianum", cu sediul în țara noastră.

Înaltul for științific, menit să contribuie la o mai aprofundată cunoaștere a operei ovidiene, la promovarea umanismului latin, a reunit la Pontul Euxin, pe locul unde Publius Ovidius Naso și-a petrecut ultima parte a vieții în exil, aproximativ 300 de latiniști, istorici și literați de pe toate continentele. Timp de șase zile, participanții au dezbătut peste o sută de comunicări științifice cu o tematică variată, privind viața și opera marelui poet latin, valoarea artistică a creației ovidiene, ideile nobile de fraternitate umanistă ce o caracterizează, răspîndirea sa în lume și influența asupra literaturii posterioare.

Zilele congresului au prilejuit, de asemenea, o serie de manifestări omagiale la Tomis: un colocviu arheologic de prezentare a vestigiilor culturii și civilizației antice în Dobrogea contemporană lui Ovidiu, spectacole cu piesa „Ovidiu" de Vasile Alecsandri și cu cea a scriitorului constănțean Grigore Sălceanu, întîlniri cu elevi din localitate care au recitat în limba latină versuri ale bardului latinității, vizite la locurile pe unde a trăit și creat Ovidiu.

Adunarea generală a membrilor Asociației științifice internaționale „Ovidianum", ținută în zilele congresului, a votat noul statut, a ales noul consiliu de conducere și a adoptat rezoluția primului congres al asociației. Aceasta subliniază însemnătatea inițiativei românești de a se adînci studierea operei lui Ovidiu pe plan internațional. Totodată, stabilește că viitorul congres al asociației să aibă loc în 1975 la Sulmona — Italia, precum și înființarea, la București, a unei biblioteci care să înmănuncheze, alături de numeroasele ediții ale creației ovidiene, rodul studiilor și cercetărilor întreprinse în lumea întreagă asupra vieții și operei lui Ovidiu.

(Agerpres)

Sărbătoarea națională a Malayeziei

Maiestății Sale

TUANKU ABDUL HALIM MU'AZZAM SHAH IBNI AL MARHUM SULTAN BADLISHAH

Regele Malayeziei

KUALA LUMPUR

Ziua națională a Malayeziei îmi oferă plăcuta ocazie de a adresa Maiestății Voastre, în numele Consiliului de Stat, al poporului român și al meu personal, calde felicitări, împreună cu cele mai bune urări de sănătate și fericire personală, de progres poporului malayezian. Îmi exprim convingerea că relațiile de colaborare statornicite între țările noastre se vor dezvolta și diversifica continuu în interesul ambelor noastre țări și popoare, al cauzei păcii și înțelegerii internaționale.

NICOLAE CEAUȘESCU

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Poporul malayezian sărbătorește astăzi împlinirea a 15 ani de la proclamarea independenței — eveniment de însemnătate crucială în istoria țării. Perioada care a trecut de la memorabila dată de 31 august 1957 este marcată de eforturile creatoare ale poporului malayezian pe calea dezvoltării independente, a valorificării în folosul propriu a avuțiilor naționale. Planurile de dezvoltare, adoptate în ultimii ani, au avut ca obiectiv principal făurirea unei economii de sine stătătoare, care să asigure progresul economic și social al țării. Au fost alocate importante fonduri pentru modernizarea agriculturii — principala ramură a economiei malayeziene — și pentru extinderea irigațiilor. O atenție deosebită se acordă producției de cauciuc natural, care reprezintă 25 la sută din venitul național și 60 la sută din valoarea totală a exportului. Malayezia realizînd aproape jumătate din producția mondială de cauciuc natural. A cunoscut, de asemenea, o dezvoltare continuă industria minieră.

Malayezia promovează pe plan extern o politică de neangajare, pronunțîndu-se pentru dezvoltarea relațiilor cu toate țările, indiferent de sistemul lor social și politic.

Raporturile de prietenie statornicite între România și Malayezia au cunoscut o dezvoltare continuă, exprimînd năzuința comună de extindere și diversificare a colaborării, năzuință care se materializează rodnic în diferite domenii de activitate. Astăzi, cînd poporul malayezian sărbătorește ziua independenței țării, poporul român îi adresează urări de succes pe drumul dezvoltării independente și prospere a patriei sale.

HOTĂRÎRE A C.C. AL P.C.U.S. CU PRIVIRE LA AUTOMATIZAREA PROCESELOR TEHNOLOGICE ÎN SIDERURGIE

MOSCOVA 30 (Agerpres). — La Moscova a fost dată publicității Hotărîrea C.C. al P.C.U.S. cu privire la automatizarea proceselor tehnologice în siderurgie. Subliniind importanța automatizării complexe a producției, C.C. al P.C.U.S. a recomandat Comitetelor Centrale ale P.C. din republicile unionale, comitetelor de ținut și regionale ale P.C.U.S. să intensifice activitatea în acest domeniu. În hotărîre se relevă că, în ultimii ani, în întreprinderile siderurgice a fost înfăptuită o activitate de înzestrare a producției cu noi instalații de înaltă productivitate, de introducere a tehnologiei noi, de mecanizare și automatizare a proceselor tehnologice, menționîndu-se, totodată, faptul că reînzestrarea tehnică a siderurgiei se înfăptuiește încă slab.

Comitetul Central al P.C.U.S. a indicat măsurile concrete în vederea utilizării în mai bune condiții a mijloacelor de automatizare în industria siderurgică. Se prevede sporirea producției mijloacelor de automatizare pentru siderurgie, elaborarea unui program, fundamentat din punct de vedere economic, de automatizare complexă a agregatelor și instalațiilor siderurgice, în concordanță cu programul de dezvoltare în perspectivă a industriei siderurgice.

cinema

● Satul care moare: CENTRAL — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
● Călăreții: SCALA — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, BUCUREȘTI — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, GRĂDINA FESTIVAL — 19,45, GRĂDINA SELECT — 20.
● Provincialii: PATRIA — 9,30; 12; 14,30; 17,30; 20,30, FAVORIT — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30, LUCEAFĂRUL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, GRĂDINA DOINA — 19,30.
● Mesagerul: CAPITOL — 9; 11,15; 13,45; 16; 18,30; 21, la grădină — 19,15.
● Binecuvîntați animalele și copiii: TOMIS — 8,45; 11; 13,15; 15,30; 18; la grădină — 20.
● Explozia albă: RAHOVA — 15,30; 18; 20,15.
● Procesul unei stele: FESTIVAL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, MELODIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, EXCELSIOR — 8,45; 11; 13,15; 15,45; 18,15; 20,45.
● Directorul: DRUMUL SĂRII — 16; 19.
● Naufragiați în spațiu: VICTORIA — 8,45; 11,30; 14,15; 17,15; 20,15.
● Bărbați cumsecade: BUZEȘTI — 15,30; 18.
● Creierul: FEROVIAR — 8,45; 11; 13,15; 15,45; 18,15; 20,45, GLORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, MODERN — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, la grădină — 19,30.
● Floarea-soarelui: DACIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
● Ultimul tren din Gun Hill: LUMINA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● Mihail Strogoff: UNIREA — 15,30; 18, la grădină — 20,15.
● Ferma din Arizona: GRIVIȚA — 9; 12,15; 16; 19,30, FLOREASCA: — 15,30; 19, ARTA — 15,30, la grădină — 19,30.
● Luana — 10; 12; 14; 16, Străinii din tren — 18,15; 20,30: CINEMATECA (sala Union).
● Dacă e marți, e Belgia: AURORA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18, la grădină — 20,15.
● Fuga după liniște: LIRA — 15,30; 18.
● Balada lui Cable Hogue: BUCEGI — 15,30; 18, la grădină — 20,15, MIORIȚA — 10; 12,30; 15; 17,30; 20.
● Apa vie: PACEA — 16; 18; 20.
● Program de desene animate pentru copii — 9,45; Robin Hood — 11; 13,30; 16; 18,15; 20,30: DOINA.
● Farmecul ținuturilor sălbatice: TIMPURI NOI — 9,45—20,15 în continuare.
● Tintin și Templul Soarelui: COTROCENI — 15,30; 18; 20,15, FLAMURA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● Lupul negru: MOȘILOR — 15,30; 18, la grădină — 20,15.
● O afacere: FLACĂRA — 15,30; 18; 20,15.
● Jocul de-a moartea: FERENTARI — 15,30; 17,45; 20.
● Nikoletina Bursač: VOLGA — 9,45; 12,30; 15,15; 18; 20,45.
● 20 000 de leghe sub mări: GIULEȘTI — 15,30; 18; 20,30.
● Despre dragoste: POPULAR — 15,30; 18; 20,15.
● Casa de sub arbori: CRÎNGAȘI — 15,30; 18; 20,15.
● Waterloo: VIITORUL — 15,45; 19.
● Aventuri la Marea Neagră: MUNCA — 16; 19.
● Războiul minelor: COSMOS — 15,30; 17,45; 20.
● Vedere de pe pod: PROGRESUL — 15,30; 18; 20,15.
● Dragoste și amenzi: VITAN — 15,30; 18.
● Dacii: LAROMET — 15,30; 17,30; 19,30.
● Darclée: GRĂDINA BUZEȘTI — 20,15.
● Împușcături pe portativ: GRĂDINA LIRA — 20.
● Fanfan la Tulipe: GRĂDINA VITAN — 20.

teatre

● A.R.I.A. (la Sala Palatului): Spectacol extraordinar cu formația „Tropical-Fiesta" (Republica Africa Centrală) — 20.
● Teatrul Mic (la Teatrul de vară „23 August"): Vicleniile lui Scapin — 20,30.
● Teatrul de revistă și comedie „Ion Vasilescu" (la Teatrul de vară Herăstrău): București-varieté — 20.
● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (la Grădina Boema): Trăsnitul meu drag — 20.
● Ansamblul „Rapsodia română": Pe plaiurile Mioriței — 18,30.

Cei 15000 de pe Bulevardul Muncii

(Urmare din pag. I)

parcuri, teatru de vară, patinoar, canalizare, electrificare...

Într-un cuvînt: CIVILIZAȚIE.

Ce înseamnă pentru dumneavoastră anii de după '44?

Nenciu Dumitru, bloc V 18, scara 1, etaj 2, apartament 9. În cartier din 1920. Lăcătuș la „Republica". Membru al P.C.R. din 1946. Trei copii. O fată căsătorită. Mijlocia, Doina, 19 ani, lucrează într-un laborator de cofetărie. Cel mic, Adrian, elev în clasa a doua, la Școala generală nr. 16. Soția, casnică.

— Ce vedeți înăuntru. Am stat într-o casă „tencuită" cu ziare. Și ce vedeți afară. Muncă. Bulevardul, așa cum este azi, aș îndrăzni să spun că l-au făcut comuniștii și uteciștii. Muncă, asta a însemnat. Satisfacții? Am copii buni, mă bucur... Dorința? Îmi doresc să fiu sănătos, să pot munci.

Aleccu Tănase, nr. 101, bloc A 4, scara A, etaj 1, apartament 1. Maistru, secția cazangerie la uzinele „23 August". Comunist din 1947. Soția lucrează de trei ani la grupul școlar „23 August". Are „doi băieți care termină: unul — armata, celălalt — școala profesională".

— Muncă înseamnă. Și nu muncă ușoară — știți cum este la cazangerie. N-am dus-o ușor. Am avut copii buni. Cît au fost în școala profesională au avut bursă, amîndoi. Am muncit pentru copii, i-am crescut. Acum vrem să strîngem 20 de mii pentru băiatul cel mare. Să aibă să dea prima rată la apartament, cînd s-o căsători... În casă nu ne lipsește nimic. Ba da, mașină de spălat rufe n-am. Nu vrea soția. Susține că rupe nasturii... Bani? Salariile, am mai făcut vreo șase inovații... Nu-i om gospodar cel care n-are cîteva mii de lei în casă...

Aurica Tudorache, str. Carei nr. 28 („la doi pași de Bulevardul Muncii"). Soția lui Alexandru Tudorache, lăcătuș energetic la uzinele „Republica".

Cum a fost aici cu ani și ani în urmă? Să vă spun: cînd am venit în cartier, n-aveam unde locui. Am dormit în cîmp pînă ne-am făcut o cameră din stinghii, carton și tablă. Aveam 18 ani. Atunci m-am îmbolnăvit. Mi-am ajutat soțul cît am putut. Ne-am făcut casa asta. Am muncit și am crescut doi copii. Aurel este electrician: lucrează cu tată-său în secție. Ion este tehnician. Mă bucur cînd îi văd mari, frumoși, cuminți. Nu-mi ies din cuvînt...

Cartierul s-a făcut mai frumos decît era altădată centrul. Important e că n-am trăit degeaba. Se vede că am lucrat...

Pe **Aurel Hîrjan**, forjor, șef de echipă la „23 August", îl întîlnesc pe stradă, în drum spre casă.

— Stau aproape, la nr. 66, în „A. 3". E cald și, mai ales acum la ieșirea din schimb, e „foarte cald" în tramvai... Aici, în dreptul numărului 94, au apărut în 1953 primele blocuri. Observați cum se construia atunci? Maximum 4 etaje. Dincoace sînt blocurile noi. Sînt din seria „P+multe". Verticala e mai avantajoasă, cînd n-ai necazuri cu liftul... Eu stau la etajul doi. Cam strîmtorat. Sînt singurul din uzină cu un apartament așa mic. În curînd am să primesc altul; mi s-a promis...

Intrăm. Interior cochet, mobilă modernă, radio, televizor, bibliotecă (lîngă cărți și reviste, cîteva bibelouri de un bun gust evident: „le-am adus din Polonia, am fost anul trecut acolo într-un schimb de experiență"). Într-o vitrină, un cobalt admirabil: serviciul de cafea. Mai surprinde un lucru: nicăieri nu observ vreo carpetă, din cele cusute în casă. Mă surprinde pentru că-mi spusese că menține legătura cu Bordușanii natali. Îmi manifest nedumerirea.

— Sînt frumoase, nu contest, dar... vedeți nu se prea potrivesc în casă... La oraș, ca la oraș... E altfel...

Cu **Gheorghe Bucur**, bobinator, am discutat în uzină, la „Republica". Lucrează aici de cînd avea treisprezece ani și jumătate. Locuiește „tot în Muncii".

— Ce s-a schimbat în acești ani? Cred că cel mai important lucru este felul cum sînt tratați oamenii, în uzină, pe stradă. O să vă dau un exemplu. Cînd am venit în uzină, ucenicul era umilit, bătut... I se puneau în brațe, menghine, pile, ciocane, chei și cu greutatea asta era silit să treacă pe sub bancul de lucru și obligat să nu le scape. Altfel... Asta era „botezul". Astăzi? Întrebați-l pe Florea Preducel, pe Vasile Paraschiv și pe Tiți Voicu cum au fost primiți în secție. Și cît l-a... „costat" școlarizarea... Dacă vreți, o simplă deplasare pe bulevardul nostru permite să se vadă toate drepturile de care ne bucurăm după 23 August: uzinele — dreptul la muncă; școlile, grădinițele și creșele — grija față de cei care ne vor lua locul... Alt exemplu. Ați observat? Pe dreapta, cînd vii din oraș către uzină, lîngă F.M.U.A.B. există un grup de clădiri înalte, frumoase. Este Centrul de cercetări pentru mașini unelte. Am auzit că cei de acolo se gîndesc deja să pună în producție mașini cu comandă program, secvențiale, logice. Astea cer calificare nu glumă, nu? Și alte condiții de viață. Toate „minicasele" de pe stînga, vor fi demolate, se vor construi blocuri. Același lucru în Pantelimon. Prin '73 o să dispară din zonă și gara Titan. Se vor face. Le vom face...

— De unde atîta siguranță?

— Păi, din viață. Tot ce s-a programat s-a făcut. Ce plănuim acum se va face. N-am nici o îndoială. Muncim și facem...

Într-adevăr, munca: Oamenii au muncit, au văzut rezultatele muncii și cred. Pe aceste rezultate, pe aceste transformări incontestabile își fundamentează certitudinile. Au muncit și și-au schimbat „casele". Au muncit și și-au schimbat interioarele. Au muncit și și-au crescut copiii. Au schimbat fața cartierului. Au muncit și s-au schimbat ei înșiși. Au muncit, este tot ce au realizat mai bun acești oameni. Au schimbat denumirea străzii — să se știe cine a făcut posibilă transformarea și cum s-a înfăptuit.

Studiile sociologice făcute în București pe vremuri, arătau că un om care venea de la țară în generația întîi nu se urbaniza. Abia la a treia reușea s-o facă. Acum? Încercați să distingeți aici, în Bulevardul Muncii, între cineva care locuiește de 2 ani în cartier și unul care este bucureștean de două sau trei generații. Nu veți reuși, cel puțin la prima vedere...

Am discutat cu cinci dintre cei 15 000 de locuitori ai Bulevardului Muncii. Dacă doriți — un „eșantion".

„Important este că n-am trăit degeaba. Se vede că am lucrat" — acesta a fost laitmotivul declarațiilor lor. Numai ale lor, oare? Cred că fiecare se bucură de ceva și pentru ceva în acest august. Nu numai pe Bulevardul Muncii, și nu numai în București.

Mărgăritarul de pe apele Caspicii

Însemnări de drum din U. R. S. S.

Cunoșteam, din auzite, Baku — ca un oraș străvechi și cu bogate tradiții revoluționare. Ni s-a înfățișat însă într-o imagine aparte, insolită: kilometri întregi de zone cu sonde, plantate atît de des încît păreau copacii unei păduri. Aici, în R.S.S. Azerbaidjană, își are locul de naștere industria petrolieră sovietică; aici s-au format cadre de mare valoare care explorează, extrag și prelucrează țițeiul. Pe vremuri, înainte de instaurarea puterii sovietice, azerbaidjanii spuneau că țara lor este un ținut al petrolului, al durerii și lacrimilor. În prezent, ei o dezmiardă cu o metaforă: „mărgăritarul". La acest „mărgăritar" se referea în 1928 Henry Barbusse, cînd scria: „Dacă aș fi întrebat ce a săvîrșit mai uimitor puterea sovietică, ceva ce uluiește nu numai pe prieteni, dar și pe dușmanii ei, aș răspunde: priviți orașul Baku. Fiindcă nicăieri ca la Baku nu este atît de evidentă prăpastia izbitoare dintre lipsa de drepturi, robia, sărăcia trecutului — și fericirea prezentului".

Dar chiar acel Baku ce l-a entuziasmat pe Barbusse a devenit cu totul altul în timpul care a trecut de atunci. El s-a transformat într-un oraș modern, în plină dezvoltare, care concentrează ca într-un focar cele mai remarcabile realizări în domeniul economiei și culturii ale poporului din R.S.S. Azerbaidjană. Baku a devenit unul din cele mai importante centre ale industriei de prelucrare a petrolului și un laborator unional al industriei petroliere și al petrochimiei. De aici pornesc conducte de țiței și gaze — artere vitale ale economiei sovietice — care dau viață multor întreprinderi industriale ale republicilor din Transcaucazia. Și nu putem vorbi de Baku, fără a aminti de o creație deosebită a oamenilor de știință și a muncitorilor săi, care au înălțat la Caspica, în largul mării, orașul „Neftianie Kamni", considerat, pe bună dreptate, un miracol. Un oraș născut prin amplasarea a 200 km de drum de fier deasupra valurilor mării și întruchipînd deosebitul talent creator al petroliștilor sovietici, ale căror sonde înaintează tot mai mult de la estacadă spre orizont.

Azerbaidjanul sovietic este în egală măsură și republica munților sudici, a mării calde. Natura sa, cu marea diversitate de priveliști și culori, evocă o lume de basm — cu specii de animale și plante rare, cu locuri încîntătoare. Pe baza bogatelor sale resurse naturale s-a dezvoltat o industrie modernă — metalurgică, chimică, energetică, de producție a aluminiului și de prelucrare a materiei prime agricole.

Despre prezentul Azerbaidjanului ne-a vorbit pe larg tovarășa Abilova Ciaeli Abilevța, secretar al Prezidiului Sovietului Suprem al acestei republici.

— Tot ce avem astăzi — o industrie grea modernă, care produce de 45 de ori mai mult decît înainte de revoluție, o industrie a petrolului, a petrochimiei, a mașinilor-unelte, a materialelor de construcții și o industrie alimentară — este legat de crearea Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, eveniment de la care se împlinește o jumătate de veac și pe care îl vom marca în acest an ca pe o mare sărbătoare. Înainte de puterea sovietică, țara noastră a fost cea mai înapoiată regiune a Rusiei. În ce privește energia electrică, căreia Lenin i-a acordat atîta importanță, producem acum de 5 ori și jumătate mai mult decît întreaga Rusie țaristă. 240 de întreprinderi produc materiale de construcții. Avem o industrie ușoară — în special de prelucrare a bumbacului și a mătăsii naturale, bine dezvoltată. Realizările pe plan economic au influențat nivelul de viață al oamenilor, domeniu spre care ne vom concentra atenția și pe viitor. Venitul național a crescut în 1970 de aproape 2 ori față de acum 10 ani. Republica noastră, în care 90 la sută din populație era analfabetă, dispune în prezent de 6 000 de școli de toate gradele, de 70 000 de profesori și învățători, iar în învățămîntul superior studiază mai mult de 95 000 de studenți. Azerbaidjanul are peste 130 de institute științifice, majoritatea desfășurîndu-și activitatea în cadrul Academiei de științe.

În continuare am aflat că Azerbaidjanul este cunoscut astăzi nu numai prin numărul cel mai mare de oameni care au trecut de vîrsta de 100 ani (84 la 100 000 de locuitori), dar și prin numărul impresionant de femei cu funcții de răspundere în viața socială: 22 de deputați în Sovietul Suprem al U.R.S.S., și aproape jumătate din numărul deputaților în sovietele locale. Și toate acestea într-o țară unde, nu mai departe decît acum 50 de ani, existau legi potrivit cărora femeia aproape că nici nu era considerată om.

Călătorul străin pe meleagurile Azerbaidjanului rămîne profund impresionat de vocația de constructor a acestui popor. Ne aflam în biroul tovarășului Baghirov Zulfugar Ali Ogli, ministrul irigațiilor și ameliorărilor al R.S.S. Azerbaidjane. În fața unei hărți ne-a fost înfățișat cursul nou al celor două mari fluvii — Kura, ce traversează țara de la un capăt la altul, și Arax, care desparte Azerbaidjanul de Iran. Ambele cursuri de apă brăzdează acum, prin intermediul canalelor construite de mîna omului, pămînturile secetoase ale văii Kura-Araxkala.

— La noi, precizează tovarășul Baghirov, nu se poate face agricultură decît pe bază de irigații. Ploi cad doar toamna și iarna și numai în cantități mici (200—300 mm pe an).

Am aflat de la ministrul irigațiilor că în această perioadă s-au săpat canale de sute și sute de kilometri, unele constituind adevărate rîuri, cu lățimi de pînă la 30 metri. S-au forat mii de puțuri arteziene pentru a alimenta cu apă un milion două sute de mii de hectare de teren. Toate acestea au făcut din pămîntul Azerbaidjanului o adevărată grădină, care produce anual, în afară de cereale, 400 000 de tone de legume timpurii, 380 000 tone bumbac, 380 000 tone de struguri și altele.

Iată-ne la sovhozul din Moșighin, specializat în culturi subtropicale: Luiza Halilova, secretara comitetului de partid al sovhozului, lucrează aici de 15 ani și cunoaște bine problemele acestei unități economice. Ne-a povestit despre munca eroică a oamenilor de pe aceste meleaguri de lîngă Marea Caspică pentru a face ca pe pămîntul lipsit de apă să rodească măslinii, migdalii, vița de vie și să crească flori, milioane de flori, din care cantități importante sînt trimise anual pe piețele Moscovei, Leningradului, Novosibirskului etc. Pînă în urmă cu 7—8 ani, oamenii udau plantele cu pompele sau cu apă adusă din fîntîni. Acum, canalul Samur, care trece prin apropiere, le asigură apă suficientă, permițînd totodată mărirea continuă a suprafețelor cultivate.

Pretutindeni în călătoria pe meleagurile Azerbaidjanului, în discuțiile purtate cu oamenii ce i-am întîlnit au fost evocate cu căldură relațiile de prietenie și colaborare frățească româno-sovietice. În amintirea localnicilor se păstrează vii momentele vizitei făcute în primăvara anului trecut în R.S.S. Azerbaidjană de către delegația P.C.R., condusă de tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu prilejul participării la Congresul al XXIV-lea al P.C.U.S.

Am făcut un popas în orașul petrochimiei, Sumgait, cu 150 000 de locuitori, a cărui construcție a început doar în urmă cu 24 de ani.

— Cuvintele românești „Bine ați venit" sînt pentru noi cuvinte familiare — ne-a spus Veniamin Agamoglanov, al doilea secretar al Comitetului orășenesc de partid Sumgait. Cu aceste cuvinte l-a întîmpinat populația orașului nostru pe președintele țării dv., secretarul general al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cînd ne-a vizitat în aprilie anul trecut.

Îndrăgostit de orașul în care muncește și trăiește de mulți ani, după cum el însuși a declarat, secretarul de partid a ținut să-mi prezinte personal tot ce a făcut faima și atracția Sumgaitului — de la arhitectonica plăcută a noilor cartiere și pînă la importantele zone industriale, de la parcul, instituțiile de cultură, artă și pînă la unitățile sanitare. În timp ce vizitam orașul, am avut prilejul să stau de vorbă cu directorul combinatului chimic, Sverdlov Rafail, care ne-a vizitat nu de mult țara, în cadrul unei delegații de chimiști a orașului, la invitația făcută de tovarășul Nicolae Ceaușescu.

— Țara dv. este foarte frumoasă, iar oamenii ei sînt extrem de ospitalieri — ne-a declarat el. Cît despre industria chimică românească, eu, ca specialist, vă asigur că ea mi-a lăsat o impresie puternică. Am vizitat uzine din Ploiești, Pitești și pot afirma că tehnica cu care sînt înzestrate se situează la nivelul celei mondiale. Pretutindeni pe unde am trecut în cursul vizitei am simțit căldura sufletească a unor oameni primitori, animați de sentimente prietenești, internaționaliste.

Sînt simțămintele pe care le încearcă, de altfel, și călătorul român pe meleagurile azerbaidjane, ca și pe întreg cuprinsul Uniunii Sovietice.

Neculai ROȘCA

viața internațională

Un eveniment de seamă în viața poporului coreean

La Phenian au început convorbirile de fond dintre reprezentanții organizațiilor de Cruce Roșie din Nord și din Sud

DE LA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL, ION GALAȚEANU

Miercuri a avut loc la Phenian, în moderna sală de conferințe „Tedongan", prima ședință a rundei convorbirilor de fond dintre societățile de Cruce Roșie din Nordul și din Sudul Coreei.

După cum se știe, convorbirile preliminare începute în urmă cu aproape un an au abordat și rezolvat, pe parcursul a 25 de întîlniri la nivelul șefilor de delegații și a 18 întîlniri ale grupurilor de lucru, aspecte ale ordinii de zi și probleme de procedură.

Actualul dialog de la Phenian este apreciat — pe bună dreptate — ca un moment de mare însemnătate în viața poporului coreean, după răstimpul a 27 de ani în care între cele două părți ale Coreei nu au existat nici un fel de relații. Acum se creează condiții pentru eliminarea acestei anomalii și, totodată, pentru realizarea de progrese pe calea înfăptuirii marelui deziderat al întregului popor coreean — reunificarea patriei.

La încheierea reuniunii de ieri a fost dat publicității un comunicat care exprimă acordul celor două părți asupra agendei convorbirilor. Obiectivele pe care acestea și le propun sînt: descoperirea adreselor membrilor familiilor și rudelor dispersate în Nord și Sud; crearea posibilităților pentru vizite și întîlniri libere între membrii de familie și rudele dispersate în Nord și Sud; stabilirea de legături prin corespondență între membrii de familie și rudele din cele două părți ale Coreei; reunirea familiilor dispersate în Coreea de nord și sud, potrivit voinței liber exprimate a acestora; soluționarea altor probleme, în conformitate cu principiile umanitare.

În comunicat se arată că părțile vor depune toate eforturile posibile pentru a rezolva cu succes problemele de pe agendă, pe baza declarației comune a Nordului și Sudului, întemeiată pe cele trei principii — ale independenței, reunificării pașnice și largii unități naționale, și pe baza principiilor Crucii Roșii, pentru a alina cît mai curînd suferințele compatrioților dispersați în Nord și Sud și, în plus, a pune o piatră de temelie la reunificarea națională.

Delegațiile la convorbiri sînt conduse de Kim Tae Hul, vicepreședinte al C.C. al Societății de Cruce Roșie din R. P. D. Coreeană, și Li Bom Sok, vicepreședinte al Societății de Cruce Roșie din Coreea de Sud.

În cadrul ședinței, conducătorii celor două delegații au rostit cuvîntări. Kim Tae Hul a subliniat marea importanță a convorbirilor, expresie a voinței poporului coreean de a-și rezolva singur problemele interne și de a contura destinul țării după propria lui voință, eveniment care apropie momentul reunificării pașnice și independente a patriei.

La rîndul său, Li Bom Sok a relevat importanța înlăturării barierelor dintre Nord și Sud, a creării unui climat de încredere. Convorbirile, a spus el, vor înlătura suferințele coreenilor, iar istoria și națiunea vor aprecia cît de fidel am servit această cauză.

Referindu-se la aceste convorbiri, purtătorul de cuvînt al Crucii Roșii din R.P.D. Coreeană a declarat ziariștilor străini aflați aici că ambele părți au făcut un schimb de păreri cu privire la eforturile care trebuie depuse pentru ca tratativele de fond să fie fructuoase. Delegațiile din Nord și din Sud se așează la aceeași masă pentru a discuta probleme interne ale națiunii coreene — a spus el; este un eveniment de o deosebită semnificație, care va intra în istoria poporului coreean, în acțiunea de reunificare a țării. Ambele părți, a precizat purtătorul de cuvînt, și-au exprimat convingerea că tratativele se vor încheia cu succes.

Reflectînd opinia poporului coreean în legătură cu acest eveniment, ziarele centrale de miercuri publică articole care salută prima rundă a convorbirilor de la Phenian. Ziarul „NODON SINMUN", organ al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, apreciază convorbirile drept un „grandios eveniment național pentru punerea pietrei de temelie a reunificării patriei, aspirație arzătoare a națiunii".

Evenimentul de la Phenian este urmărit cu viu interes de opinia publică mondială. Acest interes este demonstrat și de prezența, în aceste zile, în capitala R. P. D. Coreene, a numeroși ziariști străini — reprezentanți ai agențiilor de presă și ai ziarelor din diferite țări. Opinia publică iubitoare de pace de pretutindeni își exprimă convingerea că dialogul început va cunoaște o desfășurare fructoasă, o dezvoltare tot mai amplă și mai profundă, în vederea soluționării de către poporul coreean a propriilor probleme, în conformitate cu interesele sale fundamentale.

Tovarășul Emil Bodnaraș primit de președintele Finlandei

HELSINKI 30 (Agerpres). — Miercuri după-amiază, Emil Bodnaraș, vicepreședinte al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a fost primit de președintele Republicii Finlanda, Urho Kekkonen. Cu acest prilej a avut loc o convorbire cu privire la evoluția relațiilor dintre România și Finlanda, precum și la unele probleme ale situației internaționale și în special europene.

La întîlnire, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, a luat parte și Mircea Bălănescu, ambasadorul României la Helsinki.

Încheierea convorbirilor dintre delegațiile P. C. R. și P. S. D.

Delegația P.C.R., alcătuită din tovarășii Emil Bodnaraș, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., Cornel Burtică, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Constanța Crăciun, membru al C.C. al P.C.R., Nicolae Mihai, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Brăila al P.C.R., care întreprinde o vizită în Finlanda la invitația P.S.D., și-a încheiat în cursul dimineții de miercuri convorbirile cu conducerea Partidului Social-Democrat. Din partea finlandeză la convorbiri au luat parte: Rafael Paasio, președintele P.S.D., Kalevi Sorsa, secretar general al P.S.D., Margit Eskman, vicepreședintă a P.S.D., S. Pentilla, membru al Comitetului Executiv al P.S.D., și Paavo Lipponen, secretar cu probleme internaționale al P.S.D.

În timpul convorbirilor, desfășurate într-o atmosferă caldă, de înțelegere reciprocă, cele două delegații au abordat în continuare probleme ale dezvoltării relațiilor dintre cele două partide și state, precum și ale situației internaționale și mișcării muncitorești internaționale. La încheierea convorbirilor s-a căzut de acord să fie dat publicității un comunicat comun.

Miercuri la prînz, tovarășul Emil Bodnaraș, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., conducătorul delegației române, a oferit un dejun în onoarea conducerii P.S.D. La dejun au luat parte: Rafael Paasio, Kalevi Sorsa, Veikko Helle, Margit Eskman, S. Pentilla și alți membri ai conducerii P.S.D.

Seara, membrii delegației române s-au întîlnit cu Erkki Raatikainen, directorul general al radioteleviziunii finlandeze.

Încheierea Conferinței tineretului pentru securitate și colaborare europeană

Larg sprijin procesului de edificare a păcii pe continent

HELSINKI 30 (Agerpres). — Trimisul special, Radu Bogdan, transmite: În comunicatul adoptat în ultima ședință plenară a Conferinței tineretului pentru securitate și colaborare europeană, ale cărei lucrări s-au încheiat, miercuri seara, la Helsinki, se subliniază sprijinul larg pe care tînăra generație îl acordă procesului de edificare a unei păci durabile pe continent, pentru intensificarea colaborării dintre popoarele și statele europene. Participanții la dezbateri s-au pronunțat pentru sporirea eforturilor în favoarea securității și cooperării, pentru recunoașterea realităților decurgînd din rezultatele celui de-al doilea război mondial, pentru renunțarea la folosirea forței, ca mijloc de reglementare a diferendelor internaționale, neamestecul în treburile interne, au subliniat necesitatea respectării independenței și suveranității naționale, a egalității tuturor statelor europene, a respectării drepturilor democratice, a coexistenței pașnice și bunei vecinătăți în relațiile dintre țările continentului.

De asemenea, în documentul adoptat de participanți se evidențiază necesitatea reducerii forțelor militare, retragerii trupelor străine în limitele frontierelor naționale, lichidării diviziilor Europei în alianțe militare opuse, a unor măsuri de dezangajare militară, al căror scop final trebuie să fie dezarmarea generală și în primul rînd cea nucleară. În comunicat se arată că pacea și securitatea în Europa presupun dezvoltarea cooperării în toate domeniile.

Conferința de la Helsinki și-a manifestat deplina solidaritate cu mișcările și forțele care luptă pentru democrație, libertate și progres în diferite părți ale lumii, și-a exprimat sprijinul pentru popoarele din Indochina, care luptă pentru suveranitate și independență.

Participanții la conferință au exprimat speranța că viitoarea conferință general-europeană a statelor va examina căi și modalități menite să creeze tinerei generații largi larze pentru întărirea cooperării și înțelegerii mutuale.

Vizita ministrului de externe al României în Maroc

RABAT 30 — Trimisul special Agerpres, N. Vamvu, transmite: Miercuri după-amiază s-au încheiat la Rabat convorbirile oficiale între ministrul afacerilor externe al României, Corneliu Mănescu, și ministrul afacerilor externe al Marocului, Ahmed Talebi Benhima.

Desfășurate într-o ambianță de prietenie, înțelegere reciprocă și stimă, convorbirile au scos în evidență dorința ambelor părți de a dezvolta legăturile bilaterale în toate domeniile, de a extinde și diversifica colaborarea româno-marocană pe baza principiilor respectării independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc.

Constatînd cu satisfacție că prevederile acordurilor în vigoare și, în primul rînd, acțiunea de cooperare stabilită cu prilejul vizitei președintelui Consiliului de Stat al României, Nicolae Ceaușescu, în Maroc, al convorbirilor cu regele Hassan al II-lea, se realizează cu succes, miniștrii de externe au examinat posibilitățile concrete de intensificare a legăturilor, pe tărîm industrial, agricol, tehnic și cultural în sfera învățămîntului și activității tineretului.

S-a procedat, de asemenea, la un amplu schimb de vederi în probleme majore ale actualității internaționale, părțile pronunțîndu-se pentru crearea unui climat de pace, de largă cooperare și securitate în lume.

Un alt moment al vizitei l-a constituit semnarea convenției de asistență juridică dintre Republica Socialistă România și Regatul Maroc.

Din partea română, documentul a fost semnat de Corneliu Mănescu, iar din partea marocană de Ahmed Talebi Benhima.

În alocațiunile rostite la semnare, miniștrii de externe au subliniat că acest document reprezintă o nouă expresie a hotărîrii celor două țări de a extinde colaborarea dintre ele, în interesul ambelor popoare, al cauzei păcii și înțelegerii internaționale.

Tot miercuri, Corneliu Mănescu a avut o serie de contacte cu personalități ale vieții politice, economice și social-culturale marocane.

Oaspetele român s-a întîlnit, în cursul dimineții, cu Hadj M'Hamed Bahnini, vice-prim-ministru și ministru al justiției, secretar general al guvernului. În cursul întrevederii au fost abordate aspecte ale dezvoltării actuale și de perspectivă a relațiilor bilaterale.

Ministrul român a mai purtat discuții în problemele de interes comun cu Arsalane El Jadidi, ministrul muncii, al afacerilor sociale, tineretului și sportului, și cu Abdelaziz Bengelloun, ministrul comerțului, industriei, minelor și marinei comerciale.

Miercuri la amiază ministrul afacerilor externe al României a oferit un dejun în onoarea ministrului afacerilor externe al Marocului. Au participat Hadj Mohamed Bahnini, miniștri, alte persoane oficiale marocane, precum și ambasadorul țării noastre la Rabat, Vasile Mircea. Dejunul s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

TRATATIVE ECONOMICE ROMÂNO-IRANIENE

TEHERAN 30 (Agerpres). — La Teheran au început, la 29 august, tratativele între o delegație a Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor din România, condusă de Barbu Popescu, șeful Departamentului agriculturii de stat, și o delegație iraniană, condusă de H. Mirheidar, adjunct al ministrului agriculturii și resurselor naturale din Iran, cu privire la extinderea cooperării economice dintre cele două țări în diverse ramuri ale agriculturii.

În aceeași zi, Barbu Popescu a fost primit în audiență de Alteța Sa imperială, prințul Abdor Reza Pahlavi, fratele Șahinșahului Iranului, și de ministrul agriculturii și resurselor naturale, Mansour Rouhani, cu care a discutat probleme referitoare la cooperarea economică dintre cele două țări.

Șeful delegației române a mai avut convorbiri cu președintele Organizației planului, K. Farmanfarmaian, și cu J. Vafa, adjunct al ministrului economiei din Iran. La convorbiri a participat ambasadorul României în Iran, Alexandru Boabă.

CAMBODGIA

FORȚELE PATRIOTICE AU ELIBERAT ORAȘUL PONLEY

CAMBODGIA 30 (Agerpres). — Presiunile exercitate de forțele de rezistență cambodgiene în zona Pnom Penhului au crescut în ultima vreme, atacurile lor venind din mai multe direcții. Comandamentul lonnolist, citat de agenția France Presse, a anunțat că garnizoana sa de la Ponley a fost anihilată. Prin eliberarea orașului Ponley — a treia localitate cucerită de forțele de rezistență în sectorul respectiv — acestea din urmă au ajuns să controleze, pe o distanță de circa 30 km, șoseaua nr. 5, care leagă Pnom Penhul de provincile din vestul țării.

Pe de altă parte, agenția Associated Press relatează că presiunile patrioților devin din ce în ce mai puternice pe șoseaua nr. 2, unde în ultimele zile au fost atacate aproape zece poziții ale armatei regimului de la Pnom Penh. Un grup de blindate ale armatei lonnoliste, care a încercat să contraatace pe șoseaua nr. 2, a căzut marți seara într-o ambuscadă a patrioților, la 34 kilometri de Pnom Penh, pierzînd cea mai mare parte dintre tancuri.

Conferința de presă a președintelui S.U.A.

WASHINGTON 30 (Agerpres). — Președintele S.U.A., Richard Nixon, a ținut, marți, o conferință de presă în care s-a referit, în special, la politica americană în Vietnam. El a anunțat o reducere a efectivului forțelor americane din Vietnamul de sud, menționînd, în același timp, că S.U.A. vor continua instrucțiul aero-naval al trupelor saigoneze. De asemenea, președintele a arătat că S.U.A. nu intenționează să pună capăt bombardamentelor asupra R. D. Vietnam și nici altor acțiuni agresive.

Președintele Nixon s-a referit apoi la convorbirile pe care urmează să le aibă în Hawaii, cu premierul japonez, Kakuei Tanaka. Apreciind această întîlnire ca foarte importantă, vorbitorul a subliniat că ea va prilejui stabilirea unui dialog între cele două țări și că va fi abordată întreaga gamă a problemelor zonei Pacificului.

*

PARIS 30 (Agerpres). — Referindu-se la conferința de presă a președintelui S.U.A., purtătorul de cuvînt al delegației R.D.V. la conferința de la Paris în problema Vietnamului a declarat — după cum informează agenția T.A.S.S. — că hotărîrea administrației S.U.A., privind retragerea unui contingent limitat de trupe americane din Vietnamul de sud, are drept scop inducerea în eroare a opiniei publice. În ultimele luni, a relevat purtătorul de cuvînt, guvernul american a întărit considerabil forțele sale aeriene și navale militare care participă la agresiunea împotriva poporului vietnamez.

La rîndul său, purtătorul de cuvînt al delegației Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud a cerut ca Statele Unite să retragă neîntîrziat toate trupele lor din Vietnamul de sud.

India și Pakistanul și-au reafirmat hotărîrea de a îndeplini prevederile acordului de la Simla

DELHI 30 (Agerpres). — India și Pakistanul și-au reafirmat hotărîrea de a îndeplini toate prevederile acordului de la Simla, intervenit între primul ministru Indira Gandhi și președintele Zulfikar Ali Bhutto, pentru a asigura pacea și securitatea în zonă, se arată în comunicatul comun dat publicității la încheierea convorbirilor indo-pakistaneze, desfășurate la Delhi în perioada 25—29 august. Reprezentanții oficiali ai celor două țări au prezentat recomandările susceptibile, în opinia guvernelor Indiei și Pakistanului, să permită soluționarea problemelor privind delimitarea liniei de control în regiunea Cașmir și Jammu și evacuarea efectivelor celor două țări în limitele frontierei internaționale dintre India și Pakistan. Potrivit comunicatului, s-a convenit ca determinarea liniei de control să fie terminată pînă la 1 septembrie a.c. Inviolabilitatea acestei linii, se spune în comunicat, va fi asigurată de India și Pakistan în spiritul prevederilor acordului de la Simla. Pakistanul și India s-au angajat, totodată, ca pînă la 14 septembrie să-și retragă trupele de pe teritoriile ocupate și au hotărît să asigure reintoarcerea în țară a persoanelor de naționalitate pakistaneză care, în momentul conflictului armat dintre cele două țări, au trecut în India, precizează comunicatul comun.

Un purtător de cuvînt al delegației pakistaneze, reluat de agenția France Presse, a declarat la reintoarcerea la Islamabad că, în cursul lunii septembrie, vor avea loc noi convorbiri între reprezentanți ai Indiei și Pakistanului în cadrul cărora ar putea fi evocate și unele probleme referitoare la o nouă reuniune la nivel înalt cu participarea președintelui Zulfikar Ali Bhutto și a primului ministru Indira Gandhi.

Tensiune politică în Chile

În ultimele zile, în Chile au avut loc o serie de evenimente care, prin gravitatea lor, stîrnesc îngrijorare în rîndul opiniei publice. Șirul măsurilor progresiste întreprinse de guvernul Unității Populare pe diferite planuri ale vieții social-economice — reintegrarea în proprietatea statului a bogățiilor cuprifere, reforma agrară, naționalizarea instituțiilor bancare etc. — întîmpină în ultimul timp din partea forțelor de dreapta o rezistență ce atinge puncte de maximă tensiune.

Deposedate de pîrghii principale ale conducerii vieții economice, cercurile oligarhice, concomitent cu activitățile politice subversive, încearcă să provoace perturbații și dezordini, îndeosebi în sfera distribuției bunurilor de consum. Printr-o serie de manevre, forțele reacționare sabotează aprovizionarea pieței, dosind importante cantități de produse alimentare, care sînt apoi vîndute prin canalele „bursei negre". „Reacțiunea participă cu toate energiile sale la asemenea acțiuni politico-economice, scrie ziarul „El Siglo". Se urmărește crearea unor greutăți în aprovizionarea pieței, sau accentuarea acestora, pentru a învinovăți, apoi, guvernul Unității Populare". În această campanie s-a înscris și acțiunea comercianților, care, recent, și-au închis magazinele. Acțiunea lor a dobîndit astfel un pronunțat caracter politic.

În fața acestei situații, Centrala unică a oamenilor muncii din Chile, care are un milion de membri, a chemat la o acțiune națională pentru neutralizarea tentativelor reacțiunii. Toate partidele componente ale Unității Populare, diverse organizații obștești și-au exprimat sprijinul ferm față de măsurile întreprinse de guvern pentru a dejuca planurile forțelor de dreapta. Într-o declarație a comisiei politice a Partidului socialist, poporul este chemat „să se mențină în stare de alertă pentru a apăra și a impulsiona transformările progresiste". O dată cu mobilizarea populară în jurul guvernului, „socialiștii consideră că este necesar să se adopte sancțiuni categorice împotriva tuturor marilor comercianți, care au instigat la subversiune".

Concomitent cu încercarea de a accentua anumite dificultăți în aprovizionarea populației, forțele de dreapta pun la cale diferite acțiuni antiguvernamentale, făcînd apeluri deschise la violență. Pe de altă parte, grupuri de stînga fac contra-apeluri de „a se răspunde la violența reacțiunii cu contraviolență revoluționară". În această atmosferă încordată au avut loc incidente grave soldate cu morți și răniți. Zilele trecute, actele de violență și atentatele extremei drepte au fost îndreptate și împotriva unor miniștri din cabinetul chilian. Numeroase personalități politice, printre care și parlamentari democrat-creștini, au condamnat aceste atentate. Evenimentele au fost examinate într-o ședință a guvernului și în comisia executivă națională a Unității Populare. În declarația comisiei executive „se denunță înaintea poporului escalada prin care se urmărește răsturnarea guvernului. Comitetul Executiv al Unității Populare cheamă pe toți oamenii muncii din țară să se mențină în alertă și vigilență".

Este un deziderat imperios, o necesitate acută pentru această țară angajată într-un vast efort de făurire a unor structuri social-economice noi, progresiste, de depășire a subdezvoltării — efort ce reclamă lichidarea tensiunii, încetarea manevrelor reacțiunii, respectarea legalității, a voinței și intereselor poporului chilian.

Eugen POP
Santiago de Chile

Santiago de Chile. Demonstrație de masă în sprijinul politicii guvernului Unității Populare

Reluarea convorbirilor dintre R. D. G. și Finlanda

BERLIN 30 (Agerpres). — La sediul Ministerului Afacerilor Externe al R.D. Germane au fost reluate convorbirile dintre delegația R.D.G., condusă de ambasadorul Kurt Nier, și delegația Finlandei, condusă de ambasadorul Paul Gustafsson, cu privire la stabilirea de relații diplomatice între cele două țări, transmite agenția A.D.N. După cum se știe, convorbirile au început la Helsinki la 31 iulie, în urma propunerii finlandeze de a stabili relații diplomatice cu cele două state germane.

Conducătorul delegației finlandeze, Gustafsson, a fost primit de Peter Florin, secretar de stat în Ministerul Afacerilor Externe al R.D.G.

Autoritățile din Republica Sud-Africană recurg la numeroase represiuni în încercarea de a curma demonstrațiile studențești împotriva apartheidului. În fotografie: poliția gata să intre în acțiune împotriva studenților, cu ajutorul cîinilor dresați

VARȘOVIA

ÎNCHEIEREA ZILELOR CULTURII ROMÂNEȘTI

VARȘOVIA 30. — Corespondentul Agerpres, I. Dumitrașcu, transmite: La Varșovia s-au încheiat manifestările organizate în cadrul Zilelor culturii românești. Ansamblul Teatrului Giulești a prezentat pe scena teatrului „Dramatyczny" patru spectacole cu piesele „...escu", de Tudor Mușatescu, și „Măsură pentru măsură", de W. Shakespeare, primite cu mult interes de public și de criticii teatrali polonezi.

DECRETAREA LEGII MARȚIALE ÎN REPUBLICA MALGAȘĂ

TANANARIVE 30 (Agerpres). — În Republica Malgașă a fost proclamată legea marțială — se arată într-un comunicat oficial, dat publicității la încheierea unei reuniuni a cabinetului, prezidată de primul ministru, generalul Gabriel Ramanantsoa — informează agenția United Press International. Potrivit comunicatului, această măsură a fost luată „ținîndu-se seama de gravele probleme întîmplate de economia țării". Într-o declarație difuzată de postul național de radio, Gabriel Ramanantsoa a precizat că guvernul dorește să-și desfășoare activitatea într-o atmosferă de calm.

agențiile de presă transmit:

Ședința Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., în cadrul căreia a fost prezentată o informare privind activitatea organelor și organizațiilor de partid în perioada campaniei agricole de vară, a avut loc la Varșovia. Au fost trasate sarcini pentru desfășurarea în continuare a recoltării produselor agricole.

Convorbiri M. Kohl — E. Bahr. Michael Kohl, secretar de stat la Consiliul de Miniștri al R. D. Germane, și Egon Bahr, secretar de stat la Cancelaria federală a R. F. a Germaniei, au continuat, miercuri la Bonn, convorbirile în problema elaborării unui tratat privind bazele relațiilor dintre R.D.G. și R.F.G., precum și în alte probleme de interes reciproc.

Premierul Consiliului de Stat al R. P. Chineze, Ciu Enlai, vicepremierul Li Sien-nien, și alte persoane oficiale chineze au vizitat marți expoziția comercială canadiană din Pekin, transmite agenția China Nouă.

Primul ministru al Republicii Cuba, Fidel Castro, și președintele Osvaldo Dorticos au primit pe James Pratt, ministrul de externe al Republicii Sierra Leone, care efectuează o vizită oficială în Cuba.

S-a încheiat vizita în Uniunea Sovietică a delegației Mișcării de prietenie Israel—U.R.S.S., condusă de Abraham Melamed, membru al Prezidiului Mișcării, anunță agenția T.A.S.S. Delegația israeliană a vizitat întreprinderi industriale și unități agricole, s-a întîlnit cu reprezentanți sovietici ai vieții sociale.

Cancelarul federal al R.F. a Germaniei, Willy Brandt, a declarat că va pune, probabil, problema votului de încredere în Bundestag, în ultima săptămînă a lunii septembrie, sau, cel mai tîrziu, în primele zile ale lui octombrie. Pe de altă parte, Willy Brandt a relevat necesitatea traducerii în viață a prevederilor tratatului încheiat de R.F.G. cu U.R.S.S. El a anunțat, de asemenea, că va avea loc schimbul de ambasadori între R.F.G. și R. P. Polonă și s-a pronunțat pentru îmbunătățirea relațiilor țării sale cu Cehoslovacia, Ungaria și Bulgaria.

Satelitul științific american „Oao-4", care a primit numele de „Copernic" în memoria marelui savant polonez din secolul al XV-lea și-a început miercuri misiunea efectivă, transmițînd primele imagini din Univers. Specialiștii apreciază că debutul misiunii „Copernic" depășește așteptările, dimensiunile obiectelor reperate fiind de aproape trei ori mai mari decît se prevăzuse inițial.

René Maheu, director general al U.N.E.S.C.O., a sosit la Pekin pentru o vizită în R.P. Chineză, la invitația lui Liu Si-yao, directorul Comisiei pentru știință și învățămînt de pe lîngă Consiliul de Stat al R.P. Chineze — informează agenția China Nouă.

Primul ministru al Canadei, Pierre Elliott Trudeau, a anunțat hotărîrea de a convoca parlamentul aflat în vacanță, în vederea luării unor măsuri împotriva grevei generale a docherilor din provincia Columbia Britanică.

Lucrările întîlnirii sindicale sovieto-japoneze, desfășurate sub deviza „Pace și prietenie între popoarele U.R.S.S. și Japoniei", au luat sfîrșit la Ulianovsk, anunță agenția T.A.S.S. Reprezentanții ai organizațiilor sindicale din cele două țări au adoptat o declarație de protest în legătură cu lărgirea agresiunii americane în Indochina, bombardarea, minarea și blocada porturilor R.D. Vietnam.

Președintele Comisiei economice răsăritene din R.F. a Germaniei, Otto Wolf von Amerongen, a făcut o vizită în R.P. Polonă, anunță agenția P.A.P. El a fost primit de Henrik Kisel, vicepreședinte al Comisiei de Stat a Planificării, și a avut convorbiri cu alte personalități poloneze în legătură cu relațiile economice polono—vest-germane.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii. Tel. 17 69 10, 17 69 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Pentru străinătate, abonamente prin „ROMPRESFILATELIA", București — Calea Griviței nr. 64—66, P.O.B. — Box 2201. Tiparul: Combinatul Poligrafic CASA SCÎNTEII 40 350